

ONLINE-КАНФЕРЭНЦЫЯ З МІНІСТРАМ ІНФАРМАЦЫІ АЛЕГАМ ПРАЛЯСКОЎСКІМ
Online-канферэнцыя з міністрам інфармацыі Алегам Праляскоўскім на тэму «СМІ ў Беларусі — у нагу з часам» пройдзе на сайце Беларускага тэлеграфнага агенцтва 3 мая з 11.00 да 12.00.
У апошнія гады сфера інфармацыі стала аб'ектам пільнай увагі грамадства. У лютым 2009 года ў Беларусі ўступіў у сілу закон аб СМІ. Прайшла перарэгістрацыя сродкаў масавай інфармацыі. Сучасныя СМІ сёння немагчыма ўявіць без прысутнасці іх у сучаснай сусветнай сетцы.
Ці не азначае росквіт інтэрнэту хуткае завяршэнне існавання друкаваных СМІ? Як газетам, часопісам не толькі не аслабіць, але і ўмацаваць свае пазіцыі на медыйным полі ў сучасных умовах? Якія замежныя выданні распаўсюджаюцца на тэрыторыі Беларусі? Якія асаблівасці XIV Міжнароднай спецыялізаванай выставы «СМІ ў Беларусі»? На гэтыя і іншыя пытанні падчас online-канферэнцыі адкажа міністр інфармацыі Алег Праляскоўскі.
Пытанні можна задаваць на сайце www.belta.by ў раздзеле «ONLINE-КАНФЕРЭНЦЫЯ».

ЗВЯЗДА

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

Аляксандр Лукашэнка павіншаваў народнага мастака Беларусі Мая Данчыга з 80-годдзем

«Вашы работы — сапраўдны мастацкі летальні Аічыны. Яны захопляюць сваім гуманістычным зместам, аднаснасо высокім мастацкім ідэалам і выдатным майстэрствам», — адзначыў у віншаванні кіраўнік беларускай дзяржавы.
Вялікай павагі, паводле слоў Прэзідэнта, заслугоўвае нястомная педагагічная дзейнасць мастака, дзякуючы якой Беларусь можа ганарыцца ўласнай жывапіснай школай.
Паводле паведамленняў прэс-службы Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

БЕЛАРУСЬ І ГЕРМАНІЯ МАЮЦЬ НАМЕР РАЗВІВАЦЬ СУПРАЦОЎНІЦТВА Ў ЭНЕРГЕТЫЦЫ І ЛАГІСТЫЦЫ

Аб гэтым паведаміў прэм'ер-міністр Беларусі Сяргей Сідорскі на сустрэчы з прэм'ер-міністрам федэральнай зямлі Брандэнбург (ФРГ) Мат'ясам Платцэкам, перадае карэспандэнт БЕЛТА.
Беларусь і федэральная зямля Брандэнбург плануецца падпісаць дзве сумесныя дэкларацыі: аб намерах па развіцці супрацоўніцтва ў сферы выкарыстання аднаўляльнай энергіі і аб намерах па развіцці супрацоўніцтва ў сферах лагістыкі і эканамічнай кааперацыі. «Для Беларусі гэтыя тэмы з'яўляюцца актуальнымі і ўлічваюцца ў дзяржаўную стратэгію работы беларускага ўрада. Прэм'ер-міністр Беларусі таксама падкрэсліў, што двухбаковыя сустрэчы апошнім часам становяцца рэгулярнымі. Калі на першай сустрэчы ў 2007 годзе абмяркоўваліся агульныя пытанні развіцця супрацоўніцтва Беларусі з зямлёй Брандэнбург, то ўжо ў 2009 годзе бакі гаварылі аб канкрэтных праектах, абмяняліся дэлегацыямі, паглядзелі магчымыя адзін аднаго.
У складзе дэлегацыі зямлі Брандэнбург — прадстаўнікі дзелавых колаў рэгіёна, якія працуюць у такіх сферах, як альтэрнатыўная энергетыка, перапрацоўка сельскагаспадарчай прадукцыі і вытворчасць прадуктаў харчавання, інфармацыйныя тэхналогіі, смеццэперапрацоўка і іншыя.

Тэлесеткі ЧЭМПІЯНАТ СВЕТУ ПА ХАКЕІ-2014 БЯРЭ АДЛІК... ЗАРАЗ

Белтэлерадыёкампанія сумесна з Прэзідэнцкім спартыўным клубам і Федэрацыяй хакея Беларусі абвясціла аб запуску новага CHAMPIONSHIP праекта — «Кропка адліку».
Менавіта так, загадаў, на думку ўсіх удзельнікаў, варта рыхтавацца да Чэмпіянату свету па хакеі, што прыме наша краіна ў 2014 годзе. «Бо перад намі стаіць мэта не толькі арганізаваць маштабнае спартыўнае мерапрыемства, але і зрабіць сапраўднае вялікае свята, якое аб'яднае ўсю краіну», — мяркуе генеральны сакратар нацыянальнай Федэрацыі хакея Сяргей Ганчароў.
Гэта не першы сумесны праект тэлевізійнікаў з вядучымі спартыўнымі арганізацыямі рэспублікі, аднак першы настолькі доўгачасова, рознічыны на некалькі гадоў. Цягам гэтага часу творчая група Белтэлерадыёкампаніі плануе падрыхтаваць шэраг дакументальных фільмаў і інфармацыйных сюжэтаў з краін, што прымаюць хакейнае першынства ў 2010—2013 гадах (Германія, Славакія, Фінляндыя і Швецыя), падрабозна раскажаць і паказаць беларускім бальшшчыкам, якія нацыянальны асаблівасці штогод набывае падрыхтоўка да чэмпіянату, якая атмасфера пануе напярэдадні турніру і падчас яго правядзення, і нават прапрацаваў у тым месцы, куды раней задуманыя групы не дапускаліся. Зрэшты, паводле слоў намесніка старшыні Белтэлерадыёкампаніі Аляксандра Мартынецка, эксклюзіўныя рэпартажы мяркуюцца рабіць не толькі з краін-гаспадынь чэмпіянату, але і таксама з гасцявых паездкаў у канкрэтных хакейных клубах, прычым не толькі ў еўрапейскія.
Праект «Кропка адліку», які разлічваецца яго стваральнікі, павінен атрымацца цікавым не толькі для беларускіх бальшшчыкаў, але і для нашых арганізатараў, які з'яўляюцца «паглядзець» і павучыцца, які ладзіцца мерапрыемства падобнага ўзроўню ў іншых краінах. Дарэчы, кожны аматар спорту зможа выказаць свае пажаданні і прапановы, аб чым хацелася б даведацца з праекта — зваротная сувязь будзе наладжана на афіцыйных сайтах усіх трох арганізацый, так што вашы меркаванні, шануючыя бальшшчыкі, заўважце і ўлічце.
Першыя серыі «Кропки адліку» мы ўбачым толькі ў новым тэлевізійным сезоне, пачынаючы з верасня, а востры здымачны працэс адлік ужо ў самы бліжэйшы час. 20 красавіка ў Германію, што прымае сёлетняе — з 7 па 23 мая — Чэмпіят свету па хакеі, выпраўляецца карэспандэнт Агенцтва тэлевізійнага Дэмітрыя Ананіева. Неўзабаве да яго далучыцца іншы творчы дэсант. А да супрацоўніцтва з праектам «Кропка адліку» і падрыхтоўкі беларускага інфармацыйнага поля да чэмпіянату 2014 года арганізатары запрашаюць далучыцца ўсіх спартыўных журналістаў краіны, для самых актыўных з якіх рыхтуюцца прыемныя бонусы.
Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

УЛАДЗІМІР ЛЯБЕДКА жыве ў беларускім пасёлку Езярышча, а працуе ў расійскай вёсцы Сарокі Невельскага раёна Пскоўскай вобласці. Украінскія населеныя пункты раздзяляюць дзесяць кіламетраў і дзяржаўная мяжа з мытнымі, назвамі і дзяржаўнымі сімваламі. Штодня школьныя настаўнік двойчы перасякае кантрольна-прапускны пункт і пераадымае гэтак званую нейтральную паласу. Дарога ў Расію і назад стала ягонаю дарогаю жыцця. Без перабольвання. Некалі па гэтай дарозе ён ездзіў на аўто, а як увялі абавязковае страхаванне і плату за ўезд, стала нявыгадна, і Лябедка перасёў на веласіпед.
— За год мне даводзіцца накручваць педалі больш за дзве тысячы кіламетраў, — кажа настаўнік-веласіпедыст. — А за дваццаць гадоў працы ў Расіі наматаў болей за сорак тысяч кіламетраў.
Ён дакладна не памятае, колькі веласіпед у яго за гэты час — пяць ці дзесяць. У шоссэ раныцы па беларускім часе ён выязджае з двара, у дакладны час перасякае мяжу (мытнікі кажуць, што па ім можна звяртаць гадзіннік), каб першым быць у школе і падрыхтавацца да заняткаў. У любую пару года. Дрэзнага надвор'я для яго нібыта не існуе. Ці то зоркі на небе, ці туман, дождж, галапеліца, мароз... Не кажуць пра кіламетры і мытню. Толькі вяртанне дадому заўсёды лягчайшае. За адно тое, што яно пры дзённым святле. З нядаўняга часу, дасягнуўшы

пенсійнага ўзросту, Уладзімір Канстанцінавіч Лябедка працуе настаўнікам матэматыкі і інфарматыкі, ён класны кіраўнік. Дагэтуль больш за пятнаццаць гадоў быў дырэктарам школы. І, увяць, ніводнага разу не дазволіў сабе спазніцца на працу ні на адну хвіліну. Ніколі.
Каб мець дазвол на прафесійную настаўніцкую працу ў школе, Лябедку давялося прапісацца на расійскай тэрыторыі. Гэта некалі прапіска прычынавага значэння для суседніх вёсак не мела. І беларускія дзеці маглі вучыцца ў расійскіх школах, і наадварот. А настаўнікі працавалі, дзе ім было зручна. Уладзімір Канстанцінавіч пайшоў настаўнічаць пасля таго, як не стала працы ў мясцовым калгасе, дзе ён быў намеснікам старшыні. Для гэтага ён набыў другую вышэйшую адукацыю. Цяпер гэта розныя краіны. І беларус Лябедка — расійскі пенсіянер. А яшчэ ветэран працы Пскоўскай вобласці.
Вядома, радзіма там, дзе дом і сям'я. Атрымліваецца, што кожны дзень шасцідзесяцігадоўны настаўнік перасякае мяжу, каб вярнуцца на радзіму. Але для яго гэта даўно перастала быць чымсьці незвычайным.
НА ФОТАЗДЫМКУ: школьны настаўнік Уладзімір ЛЯБЕДКА па дарозе на працу на беларуска-расійскай мяжы.
Анатоль КЛЯШЧУК. Фота аўтара. Гарадоцкі раён

БАРЫС БАТУРА ПРАВЕЎ ПРЫЁМ ГРАМАДЗЯН У ПОЛАЦКУ

Як паведамілі ва ўпраўленні інфармацыі сакратарыята Савета Рэспублікі, учора Старшыня Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Беларусі Барыс Батура правёў прыём грамадзян у Полацкім гарадскім выканавым камітэце.
Абмяркоўваліся пытанні аховы здароўя і сацыяльнай абароны асобных катэгорій насельніцтва. Адзін з наведвальнікаў закрунуў пытанне аб пенсійным забеспячэнні інвалідаў. У ходзе прыёму былі разгледжаны таксама пытанні законнасці і абгрунтаванасці судовых рашэнняў, вынесеныя па спрэчках аб пагажэнні запавячэнняў за кошт паручальніка пры атрыманні адных з жыхароў Полацка крэдыту на куплю кватэры.
Па выніках асабістага прыёму наведвальнікаў па садавыя асобы Полацка атрымалі адпаведныя заданні па вырашэнні праблемных пытанняў.
Ул. інф.
Дакументаў на экстрэдзіцыю К. Бакіева ў Пасольства Кыргызстана не паступала
Аб гэтым журналістам паведаміла Надзвычайны і Паўнамоцны Пасол Кыргызскай Рэспублікі ў Беларусі Ішэнкуль Балджурова.
БЕЛТА.

ДАХОДЫ НАСЕЛЕНІЦТВА ПАВЯЛІЧЫЛІСЯ НА 5,4 ПРАЦЭНТА

ПРА гэта ўчора паведаміў намеснік міністра эканомікі Анатоль Філонаў. Паводле вынікаў першага квартала ўзровень павелічэння ўнутранага валавога прадукту склаў 104 працэнт. Рост прадукцыі ў прамысловасці дасягнуў у памеры 105,9 працэнта, у сельскай гаспадарцы — 105,3 працэнта. Рознічны таваразворот павялічыўся на 13,3 працэнта, а платныя паслугі насельніцтва — на 5,7 працэнта.
Усяго за квартал сам найбуйнейшы галіны прамысловасці адрацавалі з плюсам. Асноўны рост эканамічных паказчыкаў назіраўся ў электраэнергетыцы (112,7%), хімічнай і нафтапрамысловай (129,5%) і лёгкай прамысловасці (109,4%). На ўзровень мінулага года падцягнулася машынабудаванні галіна (100,9%).
Зніжэнне вытворчасці назіраецца ў паліўных сектары эканомікі, што звязана з недапастанкай сыравіны ў нафтапрадукцыі комплекс краіны. У першым квартале загрузка беларускіх НПЗ склаўся ўсяго 66 працэнтаў. Справа ў тым, што сёлетая

Украіна пачала прымаць венесуэльскую нафту для Беларусі

Украіна згодна з дасягнутымі раней дамоўленасцямі пачала прымаць венесуэльскую нафту для Беларусі, паведамілі карэспандэнту БЕЛТА ў прэс-службе Міністэрства транспарту і сувязі Украіны.
Напярэдадні да аднаго з прычалаў нафтагавані Адэскага марскога гандлёвага порта быў пастаўлены танкер Sea Star пад сцягам Мальты з 80 тыс.тон нафты назначэннем для Мазырскага нафтаперапрацоўчага заводу. Пасля завяршэння выгрузкі першай партыі нафты з Венесуэлы яна будзе накіравана далей грузавымі чыгуначкамі. Цяпер рэнтабельнасць варыянта транспарту венесуэльскай нафты ў Беларусь праз Адэсу прыкладна ў 10 разоў ніжэй, чым у выпадку транспарту праз Мазырскі нафтаперапрацоўчы завод. У выпадку пасляховага завяршэння эксперымента згодна з дамоўленасцямі дзвюх краін грузопаток можа склацца да 4 млн тон у год, адзначылі ў ведамстве.
РОЗГАЛАС
АПОШНЯЯ ІНФАРМАЦЫЯ СУТАК
«ФАЛЬКСВАГЕН» НЕ ПРАПУСЦІЎ ЦЯГНІК...
Яго кіроўца выехаў на чыгуначны пераезд перагонку Драгічын—Гарадзец, які не ахоўваецца, якраз пад колы грузавога цягніка Лунінец—Брэст.
Паводле звестак упраўлення ўнутраных спраў на транспарце, здарэнне адбылося каля 4 паловаў восьмай вечара: 46-гадовае жыхар Антопаля Драгічынскага раёна не звярнуў увагі на забараняльны светлавы і гукавы сігнал святлафора. У выніку сутыкнення аўтамабіль і лакаматыў атрымалі механічныя пашкоджанні, а таксама пацярпеў кіроўца «Фальксвагена» — мужчына атрымаў закрытую чэрапна-мазгавую траўму, рану скаронвай вобласці, закрытую траўму грудзей і быў змешчаны ў бальніцу. Што датычыцца затрымаў чыгуначным руху, то яна ў пяці хвілін складала ад 18 хвілін да 1 гадзіны 37 хвілін.
Ігар ГРЫШЫН.
ПАСАЖЫРКА ВЫПАЛА З МАРШРУТКІ
У Віцебскай з маршрутку выпала жанчына і атрымала траўмы. Пасажырка не паспела зачыніць дзверы машыны, бо вадзіцель пры пасадцы на прыпынку грамадскага транспарту, відаць, вельмі спяшаўся. А павінен жа быў упэўніцца, што пасажырам пры руху нічога не пагражае. Час — грошы?
Супрацоўнікі ДАІ падчас нядаўняга правядзенага рэйда ў буйных гарадах Віцебскай вобласці па правярцы маршрутка выявілі больш за сто самых розных парушэнняў з боку кіроўцаў. Некаторыя «рэкардсмены» паралельна мелі па некалькі парушэнняў. Напрыклад, у Наваполацку кіроўца «Газелі» мала таго, што не прапусціў пешаходаў, якія пераходзілі дарогу па нерэгуляваным пешаходным пераходзе, дык яшчэ ў гэты момант размаўляў па мабільным тэлефоне.
Другі вадзіцель праехаў скрыжаванне на забараняльны сігнал святлафора, а далей працягнуў ехаць па крайняй левай паласе руху пры свабоднай праваі.
Кіроўніцтва ДАІ заклікае пасажыраў указваць вадзіцелям на парушэнні, бо ад іх дэянняў залежыць бяспека тых, хто яму ж заплаліў за праезд.
Аляксандр ПУКШАНСКІ.

НАВОСТА БЕСПРАЦОЎНАМУ 6 ТОН СПІРТУ?

У Віцебскім раёне ўвечары супрацоўнікі праваахоўных органаў, у тым ліку і Упраўлення камітэта дзяржаўнага бяспекі па Віцебскай вобласці, затрымалі аўтамабіль «Вольва», на якім беспрацоўны вёз 6000 літраў вадкасці на аснове спірту.
Вадкасць была ў ёмістасцях па 5 літраў без усяякіх этыкетак. Груз ацанілі ў 30 мільянаў рублёў. У адноснае да 34-гадавага кантрабандыста, жыхара абласнога цэнтру, склалі адміністрацыйны працялок. Вадкасць з градусам канфіскавалі.
Аляксандр ПУКШАНСКІ.

П'яны вадзіцель утапіў аўтамабіль ПАСЛЯ АВАРЫІ

25 красавіка 35-гадовае магіляўчанін на аўтамабілі «Ігл Віжн» ў вёсцы Шчэчар Магілёўскага раёна наехаў на будынак мясцовай крамы, а потым паспрабаваў уцячы. Нагода для ўцяжы была сур'ёзная: мужчына быў п'яны і не меў праваў на кіраванне транспартным сродкам — іх ужо адабралі за ваджэнне ў нецвярозым стане.
Аднак ў суседняй вёсцы вадзіцель зноў не справіўся з кіраваннем і з'ехаў у возера. Віноўнік аварыі не пацярпеў, а аўтамабіль пераціраў да вадзіцы і дапамогі тэхнікі. Як паведамілі ў Магілёўскай ДАІ, да віноўніка двух ДТЗ будуць прыняты адміністрацыйны меры адрозна па 4 артыкулаў, яму пагражае штраф каля 2-х мільянаў рублёў.
Ілона ІВАНОВА.
Навіны Беларусі і змежы ў рэжыме on-line на сайце «Звязды» — www.zviazda.by

Генпракуратура прапанавала, як павысіць узровень забяспечанасці жыллём сірот

УЧОРА на чарговым пасяджэнні калегіі Генпракуратуры ў цэнтры ўвагі былі дзеці-сіроты, а дакладней, абмяркоўваліся пытанні абароны іх жыллёвых правоў, у тым ліку права на прадастаўленне сацыяльнага жылля. Інтэрв'ю кантрольнага органа да гэтай тэмы выклікалі тым, што падчас пракурорскіх праверак, праведзеных напярэдадні, было выяўлена шмат парушэнняў ў гэтай сферы.
У Гродзенскай вобласці летась кожны трэці малады чалавек з ліку сірот атрымаў сацыяльнае жыллё. Гэта самы лепшы паказчык у рэспубліцы. У той жа час, паводле слоў намесніка аддзела па справах няпоўнагадовых і маладзі Генпракуратуры Беларусі Дар'я ЛЕБЕДЗЕВАЙ, правы сірот на жыллёвыя льготы ў гэтым і іншых рэгіёнах рэспублікі забяспечваюцца не заўсёды.
У прыватнасці, у асобных раёнах устаноўлены факты, калі сіротам без поўных на тое падстаў адмаўлялі ў пастановах на ўлік па льготных спісах, неабгрунтавана здымалі з ўліку на льготнае атрыманне жылля. Былі і іншыя парушэнні.
Чаму так адбываецца? У першую чаргу, лінаць у Генпракуратуры, з-за таго, што некаторыя службовыя асобы, якія адказваюць за забеспячэнне жыллем сірот, ставяцца да сваіх абавязкаў нядобрасумленна.
— Дзеці-сіроты — гэта та катэгорыя дзяцей, пра якіх, акрамя дзяржавы, няма каму паклапаціцца, за якіх няма каму пастаць, — падкрэсліла Дар'я Лебедзева. — Гэта павінны памятаць усе зацікаўленыя ведамствы, і ў першую чаргу мясцовыя органы выканавчай улады, якія часам застаюцца ўбакі ад вырашэння жыллёвага пытання сірот. Мы ж, у сваю чаргу, аб праблемных момантах, якія падказалі вынікі пракурорскіх праверак, плануем праінфармаваць кіраўніка дзяржавы. Прапановы ж, якія мы распрацавалі і якія, на наш погляд, дапамогуць павысіць узровень забяспечанасці жыллем сірот, у найбліжэйшы час плануем перадаць на разгляд у Савет міністраў.
У прыватнасці, Генпракуратура лічыць мэтазгодным павялічыць узровень, да якога сіроты будуць мець права атрымаваць жыллё па льготнай царме.
— Згодна з беларускім заканадаўствам, сірата можа прэтэндаваць на атрыманне сацыяльнага жылля

па-за чаргой да 23 гадоў, — нагадала начальнік аддзела па справах няпоўнагадовых і моладзі. — У Расіі, прынамсі, летась былі ўнесены змены ў аналагічны заканадаўства, якімі гэты ўзровень быў павялічаны.
Дар'я Лебедзева завастрыла увагу на яшчэ адной важнай праблеме ў сферы жыллёвых правоў сірот.
— Часта за дзецімі, якіх забіраюць з неспрыяльных сем'яў, замацоўваюцца кватэры і дамы, дзе працягваюць пражываць іх бацькі (праўда, ужо пазбаўленыя бацькоўскіх правоў). Апошня, які правіла, вядучы асацыяльны лад жыцця, піюць, гуляюць, не працуюць і, адпаведна, не аплачваюць камунальныя паслугі. У выніку, калі дзіця падрастае і вяртаецца ў гэта жыллё, яно аказваецца непрыдатным для жыцця: няма электразабеспячэння, не працуе сістэма ацяплення, маюцца мільённыя запавячэнні па камунальных плацяжках... Як маладому чалавеку жыць у такіх умовах?
Гэтае пытанне пакуль застаецца адкрытым. Паводле слоў Дар'я Лебедзевай, хацелася б, каб пры вырашэнні пытання аб замацаванні жылля за сіратай адначасова разглядалася пытанне і аб яго патрэбе ў паліпшэнні жыллёвых умоў.
— Есць і яшчэ адзін момант. Дзейснае заканадаўства прадугледжвае магчымасць часовай здачы жылля бацькоў, пазбаўленых бацькоўскай праваў, па дагаворы найму іншым асобам. У асобных рэгіёнах гэта практыкуецца. У цэлым па рэспубліцы каля 50 працэнтаў жыллёвых памяшканняў выкарыстоўваюцца рацыянальна — грошы ад найму ідуць на рахункі дзяцей і на пагажэнне выдаткаў за іх утрыманне. Вялікая ж частка кватэр па розных прычынах пустуе.
Напрыканцы размовы Дар'я Лебедзева адзначыла, што чарга з ліку сірот, які прэтэндуе на сацыяльнае жыллё, з кожным годам павялічваецца, у той жа час агульная колькасць дзяцей, якія застаюцца без бацькоўскай апекі, зніжаецца. У прыватнасці, у Беларусі сёння жыве болей за 35 тысяч дзяцей і моладзі з ліку сірот. Па стане на 1 студзеня 2010 года на ўліку тых, хто мае патрэбу ў паліпшэнні жыллёвых умоў, стаіць каля 5 тысяч сірот ва ўзросце ад 18 да 23 гадоў і болей за 16 тысяч дзяцей-сірот, якія пасля таго як ім споўніцца 18 гадоў, таксама будуць мець патрэбу ў сацыяльным жыллі.
Надзея ДР'ЫЛА.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

АЗАРАЎ ПАСТАВІЎ ЦІМАШЭНЦЫ Ў ВІНУ РАСТРАТУ 12 МІЛЬЯРДАЎ ДОЛАРАЎ

Кіраўнік урада Украіны Мікалай Азараў заявіў, што яго папярэдніца краіны павінен быць прыцягнуты да крымінальнай адказнасці за карупцыю. Пра гэта паведамляе ІА «Украінскія навіны».
Азараў абвінаваціў тых, хто раней знаходзіўся ва ўладзе, у няэтым выдаткоўванні бюджэтных сродкаў. Па яго сцвярджэнні, Цімашэнка за кошт бюджэту незаконна фінансавала ўласную выбарчую кампанію. У цэлым, паводле слоў прэм'ера, дзеянні ранейшага ўрада прычынілі дзяржаве страт на 100 мільярд грыўняў (каля 12,4 мільярд долараў). Пасля змены ўлады ва Украіне новае кіраўніцтва рэспублікі, абвінаваціўшы Цімашэнка і яе каманду ў карупцыйных злачынствах, выказала гатоўнасць правесці расследаванне і давесці справу да суда. 22 красавіка прэзідэнт Віктар Януковіч паведаміў, што праваахоўныя органы расследуюць больш за 30 крымінальных спраў, звязаных з дзейнасцю ранейшага кабінета міністраў.
У РАСІІ ЗНОЎ ПРОЙДЗЕ «ДЗЕНЬ ГНЕВУ»
Урад Масквы дазволіў арганізатарам акцыі «Дзень гневу» 1 мая правесці шэсць і мітынг у цэнтры сталіцы. Як паведаміў каардынатар руху «Левы фронт» Сяргей Удальцоў, ранаіца ў сераду ў мэры яму выдалі дакумент, у якім былі ўзгоднены ўмовы правядзення акцыі.
Паводле слоў Удальцова, планы арганізатараў былі задаволены ў поўным аб'ёме. У прыватнасці, сталічныя ўлады дазволілі апазіцыянерам правесці шэсць па Цярвскіх бульвары і мітынг на Пушкінскай плошчы.
Раней апазіцыянер паведаміў, што першамайскі «Дзень гневу» будзе на сямі непартыйныя, агульнаграмадзянскія характар, і прыняць удзел у мітынгу і шэсці змогуць людзі самых розных палітычных поглядаў. Гэтым разам лозунгамі «Дня гневу» стануць наступныя патрабаванні: «Вярнуць выбары губернатараў!», «Адзінай Расіі» — не давяраем!», «Не — самаўпраўнасці міліцыі і пераследам актывістаў!», «Спыніць незаконнае будаўніцтва ў нашых дварах!», «Не — росту коштаў і тарыфаў!», «Адміністрацыя транспарту падаць!» і іншыя лозунгі, якія змяшчаюць крытыку палітыкі федэральнай і сталічных уладаў. Нагадаем, што 20 сакавіка «Дзень гневу» праішоў у 50 гарадах РФ. У Маскве ў акцыі ўзялі ўдзел каля 500 чалавек. Каля сотні актывістаў паравалі міліцэйскі кардон і праішлі па Страсным бульвары, скандзіруючы «Гэта наш горад!», «Пуціна-Лужкова ў адстаўку!» і «Далю! Адзіную Расію!», піша grani.ru. Многія ўдзельнікі шэсця былі затрыманымі.

КАНТРАЛЁР АДСТРЭЛІВАЎСЯ АД «ЗАЙЦОЎ»

У Рызе кантралёр Роберт Акерманіс выкарыстаў агнястрэльную зброю ў канфіліцы з безбелетнікамі.
Як распавёў сам кантралёр, увечары на вуліцы Гогаля на яго напалі безбелетнікі, узброеныя камянямі. Каб спыніць нападаючых, ён страляў з пісталета ў паветра.

БЕЛАРУСБАНК

Открытое акционерное общество «Сберегательный банк «Беларусбанк»

СРОЧНЫЙ ВКЛАД в белорусских рублях

«Шанс»

СТАВКА РЕФИНАНСИРОВАНИЯ НАЦИОНАЛЬНОГО БАНКА РБ + 5% ГОДОВЫХ

Дополнительный доход по вкладу в виде выигрыша: ХОЛОДИЛЬНИК, ТЕЛЕВИЗОР, СТИРАЛЬНАЯ МАШИНА, МИКРОВОЛНОВАЯ ПЕЧЬ. Тиражи выигрываний проводятся два раза в год.

Условие вклада:
■ ежемесячная капитализация;
■ возможность пополнения суммы вклада;
■ возможность открытия вклада на имя другого лица;
■ возможность совершения расходных операций в любом размере по истечении 3-х месяцев;
■ срок действия вклада — 3 года.
* ставка рефинансирования Национального Банка РБ + 5% годовых.

Воспользуйтесь возможностью вклада «Шанс», участвуйте в розыгрыше и получите приз!

Держателям личных дебетовых пластиковых карточек ОАО «АСБ Беларусбанк» предоставлена возможность осуществить операцию пополнения вклада в инфокиоске банка путем перечисления денежных средств с карточки на вкладный счет БЕСПЛАТНО.

Подробности — в учреждениях банка и на сайте www.belarusbank.by

Информация о процентах, выплаченных по вкладам, депозитам в течение последнего финансового года с разбивкой по месяцам размещена на информационных стендах в подразделениях банка и на сайте www.belarusbank.by
Сохранность и возврат вклада в ОАО «АСБ Беларусбанк» гарантируются в порядке, установленном законодательством РБ.
УНП 100325612. Лицензия на осуществление банковской деятельности № ПБ Н 1 от 28.08.2008 г.

Курсы основных валют, установленных НБ РБ с 29.04.2010 г. (для бн разлікаў)		Курсы валют для бн разлікаў	
Центрбанк РБ	Центрбанк РБ	Центрбанк РБ	Центрбанк РБ
1 доллар США.....	2 961,00	1 чэшская крона.....	152,08
1 евра.....	3 904,97	1 польскі золты.....	990,55
1 латвійскі лат.....	5 113,97	1 расійскі рубель.....	100,78
1 літоўскі літ.....	1 130,45	1 украінская грывня.....	373,70

УСЕ ЛЕПШЫЕ ТЭХНАЛОГІІ — АРШАНСКАМУ ЛЬНОКАМБІНАТУ

Кіраўнік беларускага ўрада Сяргей СІДОРСКІ азнаёміўся з ходам рэканструкцыі Аршанскага льнокамбіната. Прэм'ер-міністр азнаёміўся з комплекснай стратэгіяй развіцця прадпрыемства, распрацаванай спецыяльнай створанай рабочай групай. Ён таксама паглядзеў, як выконваюцца даручэнні кіраўніка дзяржавы накіраваныя на паліпашэнне ўмоў працы на ўчастках са шкюднымі ўмовамі. Нагадаў, што ў пачатку сакавіка гэтак прадпрыемства наведаў Прэзідэнт краіны. Ён даў канкрэтныя даручэнні, у тым ліку і па неабходнасці стварэння нармальна працоўных умоў для работнікаў цэху.

Паглядзім сёння сістэму вентыляцыі, выдзяжкі ў цэхах, вывучым пытанні арганізацыі тэхналагічных працэсаў па праверцы якасці тканіны, — адзначыў перад пачаткам наведвання прадпрыемства кіраўнік урада. — Адназначна асобы павінны на шэрагу замежных прадпрыемстваў, у Турцыі, у Кітаі, і на лепшых еўрапейскіх. Тое, што ёсць на сёння, усе лепшыя тэхналогіі, за кароткі тэрмін мы аб'яднаем тут. Таку задачу, пастаўленаю Прэзідэнтам, мы павінны выканаць. Думаю, для рэалізацыі гэтага спатрэбіцца да 500 мільярдаў беларускіх рублёў.

Старшыня Віцебскага аблвыканкама Аляксандр КОСІНЕЦ, расказваючы рэпартажам пра тое, што ўжо зроблена і будзе для разгрузкі складскіх запасаў прадпрыемства, адзначыў канкрэтныя накіраваныя работы ў гэтым пытанні. Калі на пачатку бягучага года аб'ём запасаў гатовай прадукцыі перавышаў 65 мільярдаў рублёў, то цяпер ён панізіўся да ўзроўню каля 60 мільярдаў рублёў. Паводле слоў губернатара, пашыраецца сетка ўласных фірмовых крамаў камбіната. Беларускае прадпрыемства лёгка прамысловасці заказваюць на камбінаце тканіны для стварэння новых модных калекцый адзення. Прадукцыя прадпрыемства запатрабавана не толькі на ўнутраным рынку, але і за яго межамі. Летас на экспарт адправілі 63,7 працэнта вырабленых бытавых тканін. Але, як адзначыў губернатара, трэба павышаць вырочку ад рэалізацыі гатовай вырабы, а не «паўфабрыкатаў». У выніку на кожным гагонным метры тканіны можна зарабіць у тры разы больш, чым цяпер. Новае абсталяванне (больш за 120 адзінак) дазволіць дасягнуць такой мэты. Швейцарскае і нямецкае абсталяванне дазваляе перапрацоўваць карткае валакно пры нізкім сабёкоце і высокай якасці. Далейшая мадэрнізацыя дазволіць забяспечыць паліпашэнне якасці, пашырэнне і абнаўленне асартыменту ляняных тканін і вырабаў з іх, павялічыць удзельную вагу выбару канкурэнтаздольнага і рэнтабельнага асартыменту.

— Камбінату сёлета спадзяецца 80 гадоў. Глобальная рэканструкцыя на прадпрыемстве доўжыцца ўжо два гады. Частку пераўзбраення, згодна з даручэннем кіраўніка дзяржавы, трэба завяршыць да 2012 года, — расказвае генеральны дырэктар ільнокамбіната Уладзімір НЕСЦЯРЭНКА. — Прадпрыемству ўжо выдаткавалі 53 мільярды рублёў на пераабсталяванне, яны асабняч летас. Будзе мадэрнізаваана вытворчасць на ўсіх чатырох існуючых фабрыках. І будзе пабудавана яшчэ адна фабрыка — для перапрацоўкі карткага валакна. Мадэрнізацыя абсталявання дазволіць павысіць прадукцыйнасць працы і якасць прадукцыі.

Пра заробкі. У выніку прынятых мераў сёлета ў першым квартале заробатная плата склапа больш за 667 тысяч рублёў. Рост заробку ў цэлым па камбінаце склаў 4 працэнты. Да 15 мая на самых праблемных участках будзе прынятыя меры для стварэння лепшых умоў працы. Кіраўнік прадпрыемства падкрэсліў, што пры мадэрнізацыі робіцца ўсё дзеля таго, каб не адбылося скарачэння працоўных месцаў.

Дарчы, на камбінаце працуюць каля 6 тысяч чалавек — гэта пад 30 працэнтаў уся работнікаў прамысловасці раёнцэнтра.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Орша — Віцебск.

Звароту карпункт

ШТО ЧАКАЕ МІНІ-РЫНАК «ФАРТЫ»?

Чытачку «Звязды» з Гродна Валянціну Амбражэвіч, якая патэ-лефанавала ў карпункт «Звязды», непакоіць лёс міні-рынку «Фарты»: «Шмат гадоў карысталася яго паслугамі, а з надыўняга часу гандаль там спыніўся, вядзецца рэканструкцыя. Ці не атрымаецца так, што на яго месцы з'явіцца іншы аб'ект і дзевяццаць ездзіць на Грандзіцкі рынак, які, жальце, таксама чкаюць нейкія перамены».

— Да мяне таксама былі званкі, каб не зачынялі міні-рынак у Фарты. Хачу запэўніць, што ён не зачыняецца, а прыводзіцца ў належны стан, — патуламаў намеснік старшыні Гродзенскага гарвыканкама Аляксандр СІЦУЦО. — Многія міні-рынкi ў абласным цэнтры атставаны ўмоўна, бо не цалкам адпавядаюць санітарным і пажарным нормам. Таму апошнім часам яны прыводзіцца ў больш цывільзаваны стан, што з'яўляецца неабходнай умовай для далейшага існавання гэтых аб'ектаў. Вось зрабілі рэканструкцыю міні-рынку ў мікрараёне «Дзевятуюшка». Хіба ж ён стаў горшым? Не, стала лепш. Так будзе і ў Фарты. Якасць абслугоўвання пакупнікоў толькі палепшыцца, рынак будзе накрыты дахам, і не дзевяццацца хадзіць пад дажджом.

Што датычыцца Грандзіцкага рынку, то ён належыць спажыўтаварыству, якое, па ўзгадненні з гарвыканкамам і будзе прымаць рашэнне аб рэканструкцыі гэтага аб'екта. У такім выглядзе, як цяпер, ён ужо не адпавядае сучасным патрабаванням, а тым больш у цэнтры горада. Таму калі будзе дастойны інвестар, які належным чынам ператворыць гэты рынак, то, мяркую, ніхто не будзе супраць: ні пакупнікі, ні прадпрыемальнікі.

— Ці ўсе прадпрыемальнікі міні-рынку «Фарты» захаваюць свае рабочыя месцы, і ці не пагоршыцца для іх пасля рэканструкцыі ўмоў аранды платы?

— Арандная плата застанецца практычна той жа, а гандлёвых месцаў у сувязі з рэканструкцыяй будзе менш на тры. Аднак паколькі некаторыя прадпрыемальнікі мелі па два месцы, то праблем быць не павінна. Дыямі Савет прадпрыемальнікаў рынку, які мяне праінфармаваў, вырашыў пытанне з падзелам гандлёвых месцаў, і ніякіх эксіцэсаў, непаразумення не было.

Святлана СІВІРЧУКОВА, начальнік упраўлення гандлю і паслуг Гродзенскага гарвыканкама:

— Калі рынак у Фарты зачыніўся, у гарвыканкам звярнуліся тры прадпрыемальнікі, якія займаюцца рэалізацыяй кветкавай прадукцыі. Яны папрасілі, каб на працягу рэканструкцыі рынку ім далі магчымасць гандляваць на тэрыторыі горада. Выканкам пайшоў на сустрэчу і цяпер яны гандлююць побач з гандлёвым цэнтрам «Наміта—Фавары». Такім чынам, ідзём на ўсе магчымыя ўступкі, каб ніхто з індывідуальных прадпрыемальнікаў і суб'ектаў гаспадарання не пацярпеў.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

Абітурыент—2010

У БДУ БУДУЦЬ РЫХТАВАЦЬ ПІСЬМЕННІКАЎ І КНАКРЫТЫКАЎ

Па выніках папярэдняга прафадбору, які праводзіўся ў БДУ ва ўсе красавіцкія суботы, у выдачы рэкамендацый для ўдзелу ў конкурсе было адмоўлена толькі 6 прэзідэнтам на студэнцкі білет. Летас абітурэнтаў, якія не змаглі перакачаць членаў камісіі па правядзенні прафесійна-псіхалагічнай гутаркі ў сур'езнасці і абгрунтаванасці свайго прафесійнага выбару, было больш на 17 чалавек.

Усяго ж у гэтым годзе на папярэдні прафадбор, які прадугледжаны Правіламі прыёму пры наступленні на 10 вузаўскіх спецыяльнасцяў, зарэгістраваліся ў БДУ 3455 абітурэнтаў. Не з'явіліся на гутарку каля 11 працэнтаў ад агульнай колькасці тых, хто прайшоў рэгістрацыю. 17 абітурэнтаў прапусцілі прафадбор па ўважлівых прычынах, таму ім будзе дазена магчымасць прыёму прафадбор у рэзервовы дзень — 29 красавіка.

Несумненна, аспрымлімым будучым абітурэнтам надасць навіна аб тым, што падчас будучай прыёмнай кампаніі план прыёму як у БДУ, так і ўвогуле на краіне будзе павялічана. І гэта пры змяненні колькасці выпускнікоў аглянадукацыйных устаноў! На навучанне за кошт бюджэтных сродкаў у 2010 годзе запланавана прыняць 33 320 чалавек, што на 626 чалавек больш, чым у папярэднім годзе. У ВНУ Мінадукацыі план прыёму будзе павялічана на 350 бюджэтных студэнтаў. Будзе павялічаны набор на тэхнічныя, будаўнічыя, тэхніка-тэхналагічныя і энергетычныя спецыяльнасці, а так-

ПАШТОЎКІ З ВАЙНЫ

БЕЛАРУСКІ скульптар Абрам Жораў даслаў сваёй маленькай дачцы паштоўкі з фронту. Магіляўчанка Святлана Жоравя сёння захоўвае іх як найвялікшую сямейную каштоўнасць, як паміць пра Вялікую Перамогу і ціану, якую давясло запаляць за яе людзям.

Час разлукі

Святлана нарадзілася ў Мінску ў 1936 годзе. Яе маці Фаіна і бацька Абрам пазнаёміліся ў Магілёве — семі жылі па суседстве. Дзіцячая доктарка і скульптар жылі да вайны на два гарады: Фаіна працавала ў Магілёве, а Абрам Жораў, які афармляў сталічны Дом ураду, працаваў у мінскай майстэрні.

— Нарэшце мы рушылі да бацькі: пераехалі ў Мінск у маі, але напрыканцы чэрвеня пачалася вайна, — узгадвае сёння Святлана Жоравя. — Маці расказвала мне, што бацька ўсё глядзеў, як самалёты лёталі туды-сюды над горадам і казаў: «Фаня, мне ўсё гэта не падабаецца!». У паветры адчуваўся напружанне. І ў адзін момант пляцелі бомбы, усё грмынула і загарэлася! Людзі былі ў паніцы. І мне, дзіцяці, на ўсё жыццё запомніўся той страх і жах.

Побач з Жоравымі жыў чалавек, які служыў у міліцыі. Разам са сваёй сям'ёй ён адправіў з Мінска Фаіну з дачкой. Абрам толькі паспеў сунуць разгубленай жонцы партфель з бутэробрадамі і документамі.

— Мы трапілі ў цяжкі і эвакуаваўся ў Пензу, — працягвае расповед Святлана Абрамаўна. — Гэта дзюккі ўсё татку мы засталіся жывыя. Таму што мы — аўрэі, і пры фашыстах ратаванню нам не было б.

Бацька Святланы, пасля таго як адправіў сям'ю, на вельспізде даехаў да Магілёва. Дзве сотні кіламетраў мужчына пераадолеў, каб пабачыцца са сваімі бацькамі. Пасля гэтага ў Магілёве ён пайшоў у армію.

Яшчэ да заканчэння мастацкага тэхнікума малады скульптар у лётнай установе прайшоў курс навування аэрафотаздымкам. Старшы лейтэнант Жораў узначаліў узвод, які займаўся фотаразведкай. Яму было 29 гадоў.

Аднойчы, калі давясло фатаграфавачы нямецкай тэхніцы, самалёт Абрама збілі, а сам ён трапіў у палон. Усе дакументы ён знішчыў: камандзір і яўрэй адразу былі расстрэляны. А так Жораў трапіў на таварны цягнік з іншымі ваеннапалоннымі, адукуў разам з таварышам яму ўдалося збегчы. Потым яны трапілі ў партызанскі атрад, які дзейнічаў на тэрыторыі Украіны.

— Адваротны адрас ў выглядзе літар і лічбаў, штамп «Разгледжана ваеннай цензурай», — паказвае Святлана Абрамаўна паштоўкі, якім было да 65 гадоў. — І радкі, напісаныя бацькоўскай рукой. Гэта калавал майго сэрца.

«Дару сваіму Свеціку агідную малую Гебельса. Ці падабаецца табе гэты чорцік? Пажажы ўсім дзецям у садку і перадай ім маё баявое прывітанне з фронту. 6 мая, 1942 года».

«Хутка Гітлеру канец...»

Аднойчы тата прыхаў у Пензу — усяго на некалькі дзён. Аказваецца, яго выклікалі ў штаб партызанскага войска. Як таленавітаму чалавеку яго праналавалі броне і творчую працу. Але ён адмовіўся.

— Скажы, што не можа таварыць, пакуў навокол усё забурэаццана, і гінуць людзі, — расказвае дачка. — Ён не мог гэта зрабіць, бо паікнуў на лініі агну свайх людзей. Што б яны падумалі, калі б ён сам застаўся ў беспрысці? Мой бацька быў шчырным партыётам. І тады яму дазволілі перадаць вяртаннем пабачыцца сям'ю.

Ён ірваўся ўбачыць жонку і любімую дачку. Спачатку кнінуўся ў дзіцячы садок, дзе яму паказалі малую ільну малой. Абрам вельмі радаваўся, што творчыя здольнасці перадаліся дачцы. — Я толькі памятаю, як мы ляжалі з ім на вузкім жалезным ложку і ён расказваў мне любімую казку Пушкіна пра залатую рыбку, — на вачках Святланы Абрамаўны з'яўляла вальікае панучэ, гэта чынам трохі злавала. Аднойчы яна прышла дадому, а тата малое агуленую жанчыну, як высветліла.

ВЕТЭРАНЫ, СХАВАЙЦА ОРДЭНЫ...

Ветэран з вёскі Машышэў Хойніцкага раёна заявіў у міліцыю пра тое, што ў яго падманным шляхам забралі ордэн Вялікай Айчыннай вайны і ступені. Яшчэ мінулым летам да 90-гадовага мужчыны завітаў нейкі чарнявы малады чалавек, на выгляд — 20 гадоў, які казаў, што патрабуецца звержы нумар на ўзнагародзе. Даверлівы ветэран пагадзіўся — пазбаўіўся ордэна, які для яго мае не матэрыяльную, а маральную каштоўнасць.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

ЗАЛЕЗ У КІШЭННУ ДА СЯБРА

Скарыстаўшы дублікат ключа, бліскі сабра знёс з кватэры пацярпелага \$10 000...

Як высветлілася, бліскі сябра за два тыдні да здарэння падманным шляхам заваладуў ключом ад кватэры сваёй будучай ахвярэй і зрабіў яго дублікат. З кватэры зніклі 10 тысяч долараў ЗША, ноўтоў і відэаапаратар. Цяпер выкрытым зладошчам прыйдзецца расплаціцца свабодай... Ігар ГРЫШЫН.

Фота Марыны БЕГУНЧОВАЙ.

кладной матэматыкі і інфарматыкі на напрамак складзе 20 чалавек на «бюджэт» і 10 — на платную форму навування. Пашырае сёлета набор таксама Інстытут журналістыкі БДУ. 25 чалавек панучу вивучаць у новым навукальным годзе «менеджмент сродкаў масавай інфармацыі» (10 чалавек на «бюджэт» і 15 — на ўмовах аплаты). Да таго ж у рамках спецыяльнай «літаратурнай работы», дзе раней рыхтаваліся толькі літаратурныя рэдактары, адкрывецца новая спецыялізацыя «творчасць»: тут будзе рыхтавацца, так бы мовіць, «штучныя» спецыялістаў, якія змогуць правіць сабе ў прозе, драматургіі, паэзіі і кінакры-

тычы. На «бюджэт» трапяць толькі 5 чалавек, і 15 чалавек змогуць навувацца на дзённай платнай форме навування. Пэўныя змены адбыліся ў Белдзяржуніверсітэце і ў лічбаў прылаек на завочную форму навування. Напрыклад, план прыёму на бюджэтную форму навування зменшыўся на 5 месцаў і склаў 420 чалавек. Затое на ўмовах аплаты набор павялічыўся ў параўнанні з папярэднім годам на 170 месцаў і склаў 1295 чалавек. На завочную форму навування для атрымання другой вышэйшай адукацыі план прыёму павялічыўся на 230 месцаў — да 535 чалавек.

Надзея НІКАЛАЕВА.

Апошні ліст Абрам Жораў напісаў 23 снежня 1943 года. Ён пісаў: «Хутка Гітлеру будзе канец, і мы абавязкова сустрэнемся. Мы будзем разам, і ў мяне будзе шмат працы. Не магу гэтага дачакацца...» Маці перачытвала гэты радкі даччы сто разоў. Але потым — цішыня, спачатку — страшная і пакулівая, а пазней — хоць і звыклая з цягам часу, але не менш бялючая.

У 1944 годзе кіраўніцтва сістэмы аховы здароўя БССР адлікала Фаіну дадому. Ёй загалдзі вяртацца ў Магілёў, дзе было шмат працы для дзіцячых доктараў. Жанчыне казалі проста: маўляў, вярнецца муж з фронту — будзеце

жыць у Мінску, а пакуць вам трэба працаваць у абласным цэнтры. — Мы дабраіліся дадому месяц, — узгадвае Святлана Абрамаўна. — Усё разбурана, райкі ўзарваныя. Стаялі суткі. І а памятаю, як стаўлі пад Тулаі і хадзілі ў маёнтак Льва Талстога. Узрэлі, як па усёй вялікай паліне былі раскідана папера, спісаныя старонкі. Відца, гэта былі архівы партызанкі...

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім. Толькі захоўваю да цяперашняга ўсё астаткі, і не магу пакланіцца ім. Толькі захоўваю да цяперашняга ўсё астаткі, і не магу пакланіцца ім. Толькі захоўваю да цяперашняга ўсё астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім. Толькі захоўваю да цяперашняга ўсё астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

— Тата проста не прыйшоў з вайны, — канстатуе Жоравя. — І ніхто не ведае, дзе і як ён загінуў. Я мяркую, што гэта адбылося ў Украіне ў партызанскім атрадзе. Такое меркаванне складалася па паштоўных пячатах: Кіеў, Харкаў, Львоў. Праўда ў тым, што я не ведаю, дзе пахаваны яго астаткі, і не магу пакланіцца ім.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Абзац

У касцёле святых Сымона і Алены перад галоўным алтаром будзе выстаўлена копія слаўтай Турынскай плашчаны. Рэлікія будзе выстаўлена ў касцёл 3 мая. Вернікі змогуць пакланіцца і ўшанаваць рэлікію падчас экскурсіі, якая будзе праводзіцца ў маі кожную суботу і сераду ў 14.00. Копія выраблена ў горадзе Турыне (Італія), дзе захоўваецца арыгінал плашчаны.

У Беларусі паступова павялічваецца сярэдні ўзрост пры ўступленні ў патурыны шлюб. Па звестках Белдзяржстатста, летас сярэдні ўзрост жанчыны на момант рэгістрацыі патурынаго шлюбу склаў 37,3 года, мужчыны — 40,2 года. Для параўнання: ў 2000 годзе было адпаведна 36,7 і 39,1 года. Летас сваё новае сямейнае шчасце знайшлі 17 тыс. 391 разведзеная жанчына і 18 тыс. 330 разведзеных мужчын. 1 тыс. 999 удоў і 1 тыс. 55 удаўцоў.

Настаяцка рускай мовы і літаратуры Коранеўскай СШ Бешанковіцкага раёна Ірына Сімановіч заваявала пазедку ў Венесуэле па выніках конкурсу «Пазнаёмся з Венесуэлай». Цырымонія ўзнагароджання прайшла ўчора ў пасольстве гэтай краіны ў Беларусі.

Энергеты

Некалькі штрыхоў да калектыўнага партрэта

29 красавіка
2010 г.
№ 17 (211)

ПАСЛЯ ЧАРНОБЫЛЯ

Дыягнастычная лабараторыя
едзе ў глыбінку

Круглы год у Магілёўскай, Брэсцкай і Гомельскай абласцях працуюць тры перасоўныя дыягнастычныя лабараторыі, спецыялісты якіх праводзяць абследаванні на рак шчытападобнай залозы. Штогод такім чынам абследаюцца каля 45 тысяч жыхароў, у першую чаргу — самых аддаленых рэгіёнаў. Сёлета ўрад Японіі выдаткаваў грошы на новае дыягнастычнае абсталяванне для гэтых лабараторыяў.

Абследаванні ажыццяўляюцца ў межах Чарнобыльскай праграмы гуманітарнай дапамогі і рэабілітацыі Міжнароднай Федэрацыі Таварыстваў Чырвонага Крыжа і Чырвонага Паўмесяца, а таксама нацыянальных таварыстваў Чырвонага Крыжа трох краін, паціярпелых ад аварыі на ЧАЭС. На сёння праграма фінансуецца пераважна ўрадам Ірландыі.

Паводле інфармацыі Міжнароднай Федэрацыі, 47 працэнтаў людзей, абследаваных летась у трох краінах, мелі паталогію шчытападобнай залозы. У такіх выпадках аглядаюцца, як правіла, накіроўваюць у спецыялізаваныя медыцынскія ўстановы для далейшага абследавання або лячэння. Нягледзячы на тое, што рак малочнай залозы афіцыйна не звязаны з Чарнобыльскай катастрофай, многія жанчыны, асабліва ў сельскай мясцовасці, просяць правесці абследаванне малочнай залозы. Як вядома, у тканках гэтага органа назапашваюцца такія радыёактыўныя элементы, як цэзіій, стронцый і плутоній. Шэраг абследаваных у перасоўных лабараторыях жанчын былі накіраваныя ў медустановы.

Вось ужо дваццаць гадоў супрацоўнікі і валанцёры Чырвонага Крыжа аказваюць таксама і псіхалагічную падтрымку жыхарам забурджаных раёнаў. Такія дапамога скіравана на зніжэнне рызыкі апраменьвання, дапамагае справіцца са стрэсам, здольным прывесці, напрыклад, да злоўжывання алкаголем. Акрамя таго, Чырвоны Крыж арганізуе для насельніцтва мерапрыемствы па псіхалагічным консультаванні і папярэджанні заражэння ВІЧ-інфекцыяй.

Справаздача аб наступствах Чарнобыльскай аварыі Міжнароднага агенцтва па атамнай энергіі (МАГАТЭ) і іншыя аналагічныя справаздачы вызначаюць два асноўныя наступствы катастрофы: рост колькасці выпадкаў раку шчытападобнай залозы і «радыяфобія», звязаную з пражываннем у забурджаным раёне (што выклікае агульнае пагаршэнне стану здароўя і дэпрэсію).

Святлана БАРЫСЕНКА.

ВЫБАРЫ НЕ АДБЫЛІСЯ...

У адной з выбарчых акругаў Крычаўскага раёна 25 сакавіка не выйралі дэпутата ў сельскі Савет. Выбары не адбыліся ў сувязі са смерцю кандыдата ў дэпутаты Лабковіцкага сельскага Савета. Гэта здарылася за некалькі дзён да выбараў: 39-гадовы мужчына раптоўна памёр ад праблем з сэрцам.

Позна было пачынаць працэдuru вылучэння новых кандыдатаў у дэпутаты, — пракаментаваў старшыня Магілёўскай абласной выбарчай камісіі Валерыі Берастаў. — Таму ў гэтай акрузе будуць праведзены ў адпаведнасці з законам паўторныя выбары. Аднак заўважу, што Лабковіцкі сельскі Савет сфарміраваны і правамоцны.

Ул. інф.

Ёсць пытанне

ПАПЕРА СЦЕРПІЦЬ.

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

У якім бы сельсавеце ні была, з кім бы з кіраўнікоў мясцовай улады ні сустракалася — кожны раз размова плаўна (а то і рэзка) «вырульвае» да аднаго і таго ж: бяскондай пільні паперы, інструкцый, рашэнняў і распараджэнняў, якія спускаюцца на сельскія Саветы з больш высокіх інстанцый. «Падумаеш, — скажа чалавек недасведчаны, — паперкай больш, паперкай менш... На тое і ўлада, каб з імі працаваць». Але ж асноўная функцыя мясцовай улады — не ў хітраспляценнях інструкцый разбірацца, а вырашаць надзённыя праблемы людзей: з асвятленнем, ацяпленнем, будаўніцтвам жылля, дарог, крамаў і г.д. Па-мойму, падлічана, што праца з дакументамі забірае ў супрацоўніка сельвыканкамаў да 70 працэнтаў часу. Нармальна гэта ці усё ж не?

А СЕЛЬВЫКАНКАМ?..

— Адназначна так быць не павінна, — лічыць старшыня Усяжскага сельскага Савета дэпутатаў Смалыціцкага раёна Уладзімір Лютко. — Вельмі хацелася б, каб нас, пярвічнае звяно ўлады, разгэтулі ў плане інструкцый, часта непатрэбных і пустых. Толькі за апошнія гады папярэвы вал павялічыўся на 25—30 працэнтаў.

Уладзімір Лютко — кіраўнік быўшы і ўжо навучыўся «выплываць» з гэтай папяровай пільні. Ва ўсяжскім выпадку, ведае, на якую інструкцыю неабходна адрэагаваць імгненна, а што можа крыху пачакаць. Аднак і ў яго часам не вытрымліваюць нервы.

— Кожная структура, якая працуе на раённы ўзроўні, лічыць сваім абавязкам даслаць нам свае распараджэнні, — расказвае Уладзімір Дзям'янавіч. — З аднаго боку, гэта можна зразумець, бо сваіх падраздаўленяў на тэрыторыі сельсаветаў у іх няма, а работу рабіць трэба. Але часам тое, чым нам даводзіцца займацца ў адпаведнасці з атрыманым распараджэннем, не вытрымлівае ніякай крытыкі. Возьмем туго ж інспекцыю прыродных рэсурсаў. Летась, у сувязі з распрацоўкай праграмы да 10 года роднай зямлі, з нашага сельскага Савета запатрабавалі дадзеныя аб тым, колькі кустоў і дрэваў тут пасаджана, колькі мы зрабілі газонаў, усталівалі малых архітэктурных кампазіцый і г.д. (усяго каля 20 пазіцый). Прычым не ў цэлым за год, а па кожным месяцы асобна... Паперку з незапоўненымі графамі ім не аддасі — трэба ў кожную нешта запісаць. Вось і пісалі: у такім месяцы высадзілі тое і тое... Пасля таго, як праграму распрацавалі, пачаліся кварталныя справаздачы. З нас патрабавалі, каб колькасць паказчыкаў у кожным наступным квартале былі большыя за папярэднія. Калі, напрыклад, у першым квартале я пасадзіў 10 дрэваў, то ў наступным павінен быў пасадзіць ужо 12... А на нашай тэрыторыі дрэвы трэба не

саджаць, а высаіаць, бо ў некаторых населеных пунктах яны ствараюць пагрозу для людзей. Ніхто потым нас не справаздачы не правяраў, нікому не было цікава, саджаў я тыя расліны ці не... Па-мойму, гэта чыстай вады бягзлудзіца — калі паперы замяняюць канкрэтную справу. Для некаторых інстанцый важна не тое, што мы зробім, а тое, што мы напішам.

Усяжскі сельскі Савет працуе па шэрагу праграм. Адна з іх — па падтрымцы маламаёмных і адзіночых грамадзян. Справаздачы ў межах праграмы таксама робіцца штокартальна.

— Там ёсць такое пытанне: колькі на гэту падтрымку выдаткоўваецца сродкаў? Дык зьбіраць нас, кіраўнікоў пярвічнага звяна ўлады, і мы вам скажам, што нам на гэтыя мэты грошы ўвогуле не выдаткоўваюць. Адкуль жа мы будзем іх браць? — задае рытарычнае пытанне старшыня сельскага Савета.

Санстанцыя запітвае ў сельвыканкама, колькі іх на тэрыторыі зарэгістравана. — Сёння мы ўвогуле маем права не адстрэльваць жывёл у населеным пункце, бо ў раёне няма такой службы, — тлумачыць Лютко. — Але... справаздачу наверх адпраўляем. — Хто ж страляе, калі няма спецыяльнай службы? — удакладняе ва Уладзіміра Дзям'янавіча.

— Ды я сам, на шчасце, паляўнічы. Бацьчыне, у вазе патроны ляжаць? — дэманструе ён свой «арсенал». — Так што даводзіцца і такой справы займацца. Або прашу дапамагчы нашых егераў. Калі пагаджаюцца, забяспечваем іх палівам і боепрыпасамі. Хоць, як вы разумееце, грошай на гэта ў нашым бюджэце няма.

Прыкладна такая ж карціна і па «лініі» раённага аддзела па надзвычайных сітуацыях. Адтуль патрабуюць звесткі аб тым, колькі абследавана жылых дамоў, колькі заменена

праводкі, колькі адрамантавана печы, колькі ўстаноўлена аўтаматныя супрацьпажарныя апарышчальнікі... Старшыня сельвыканкама складае «чарнавікі» шматлікіх справаздач, а сакратар набірае іх на камп'ютары і вывозіцца на папярэвых носьбітах.

— Уласна кажучы, мы не супраць дапамагаем тым ці іншым службам у зборы патрэбнай інфармацыі, — тлумачыць Уладзімір Лютко. — Няхай пасылаюць сюды сваіх спецыялістаў — мы ім і неабходную дакументацыю прад'ямім, і падвезём куды трэба... Але атрымліваецца, што ў сельсавет яны прыязджаюць толькі па заўхач грамадзян. Магчыма, планавыя выезды таксама прадугледжаныя, але калі гэта выконвалася? Прасцей ка ж запягач інфармацыю ў нас...

Санітарная служба раёна патрабуе ад сельвыканкама «намалюваць» схему ачысткі тэрыторыі ад цвёрдых бытавых адходаў. У схеме неабходна пазначыць усе населеныя пункты сельсавета, з якіх вывозіцца смецце, паказаць дакладны маршрут тэхнікі, пералічыць самы тэхнічныя сродкі, назваць арганізацыі, якія гэту тэхніку дадуць, а таксама распісаць час прыбыцця трактара ў кожную вёску...

— Я яшчэ зразумеў бы мэтазгоднасць такой схемы, каб тэхніка была наша або замацаваная толькі за намі. А калі яна належыць раённай жылкамунгасу ці іншаму прадпрыемству? Той жа трактар могуць тэрмінова задзейнічаць на нейкіх іншых работах, або ён можа элементарна паламацца... Але гэта не азначае, што адхорна не будуць вывозіцца. Будучы Толькі атрымаецца гэта ўжо не па «схеме». Дык навошта займацца пустатай? Галоўнае, каб пытанне — у дадзеным выпадку з вывазам адходаў — было вырашана ў прынцыпе. А ў які бок паедзе тэхніка, направа ці налева, гэта ўжо нашы справы. (Заканчэнне на 2-й стар. «МС».)

ПРАБЛЕМ НЯМА, БЫЛО Б ЗДАРОЎЕ

Жыхар Казахстана шукаў месца пахавання бацькі 60 гадоў і знайшоў яго на тэрыторыі аднаго з нашых сельсаветаў

Усяго некалькі дзён засталася да светлага, знакавага для ўсіх беларусаў свята — Дня Перамогі. Сёлета мы адзначым яго ў 65-ы раз. «МС» пацікавілася, які рытуяль да юбілейнай даты сельскія і пасялковыя Саветы.

Аляксандр САЛОНІН, старшыня Акцябрскага сельскага Савета дэпутатаў Жлобінскага раёна:

— Як і ва ўсіх, у нас праішла дэпутатская сесія, на якой абмяркоўваліся пытанні падрыхтоўкі да святкавання 65-годдзя Перамогі, вызначаны план мерапрыемстваў. У вёсцы Акцябр у нас знаходзіцца брацкая магіла савецкіх воінаў, якія загінулі на тэрыторыі сельсавета. У населеным пункце Праскурні — помнік загінулым аднавяскоўцам. У вёсцы Затон ёсць магіла савецкага лётчыка. Яе мы ўжо добраўпарадкавалі — пафарбавалі агароджу, вывезлі смецце, карацілі, цалкам падрыхтавалі да свята. Цяпер вядуцца работы ў Акцябры. Там ужо цалкам высечаны ўсе аварыйныя дрэвы, зараз з дапамогай школы мы завяршаем добраўпарадкаванне помніка (афарбоўку), высаджваем кветкі. Падчас суботніка на месцы спілаваных аварыйных дрэў высадзім новаю алею ў гонар 65-годдзя Перамогі. Помнік у вёсцы Праскурні ўжо цалкам падрыхтаваны да 9 мая (тут

таксама былі высечаны аварыйныя дрэвы), засталася толькі падсадзіць яшчэ крышачку кветак.

Летась з Казахстана да нас прыязджаў сын воіна, які загінуў на тэрыторыі нашага сельсавета. Яму вельмі спадабалася, як мы дглядаем брацкую магілу ў вёсцы Акцябр, дзе пахаваны яго бацька (у гэтай жа вёсцы ён і загінуў). Сын шукаў месца пахавання бацькі 60 гадоў і нашчас знайшоў. Напісаў нам падзяку. У нас працягваецца пошук невядомых месцаў гібель савецкіх воінаў. Зіхачу за апошні год было ўстаноўлена 12 новых прозвішчаў салдатаў, якія загінулі на тэрыторыі сельсавета.

На тэрыторыі нашага сельсавета пражывае 5 ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны. Кожны год на 9 мая сумесна з кіраўніком СВК мы наведваем іх дома, запрашаем да помніка, уручаем каштоўныя падарункі, кветкі. Вядома, калі ў ветэранаў узнікаюць нейкія просьбы, пажаданні, мы іх імкнёмся адразу выканаць. Сёлета, напрыклад, усім удзельнікам вайны мы ставім новае агароджы (за сродкі сельвыканкама, прадугледжаныя на добраўпарадкаванне). Прасілі ветэраны, каб святло гарэла на вуліцы — я ім дадаткова два ліхтары ля хат паставіў. Тым, хто выказаў жаданне мець прэсідзійны ўчастак, як, напрыклад, былы настаўнік, ветэран вайны, 82-гадовы жыхар вёскі Праскурні Мікалай Міхайлавіч Дравіла, мы дапамагам з гэтым. Завезлі Мікалаю Міхайлавічу гной, зааралі ўчастак

цяпер пасадзім бульбу. Калі даводзіцца бываць у ветэранаў, пытацца, якія ў іх ёсць просьбы, яны кажучы, што самае галоўнае для іх — гэта жывая чалавечая гутарка, кантактаванне. Ім вельмі падабаецца бываць на святах. З ліпеня, на Дзень Незалежнасці, я абавязкова бяру іх з сабой у Жлобін, дзе праходзіць масавыя святочныя мерапрыемствы і працуе палявая кухня. Яны гэта вельмі любяць.

Ёсць у нас такія адметныя ветэраны (ён праішоў уся вайну, з 41-га па 45-ы, і ні разу не быў паранены) — Пётр Сяргеевіч Шэметаў з вёскі Затон. Яму ўжо 91 год, але ён яшчэ, як кажучы, на сваіх нагах, пры памяці, заўсёды ўдзельнічае ва ўсіх мерапрыемствах, якія ў нас праходзяць. Я хачу пажадаць яму і ўсім астатнім ветэранам моцнага здароўя.

Міхаіл МРСКІ, старшыня Сольскага сельскага Савета дэпутатаў Смагонскага раёна:

— Калі гаварыць аб падрыхтоўцы да Юбілею Перамогі, актыўныя работы ў гэтым плане мы распачалі яшчэ год таму. Аб'ехалі ўсіх ветэранаў, кожнага наведвалі, распыталі — што трэба, чым дапамагчы. Абследавалі загадаў, бо многія пытанні за дзень не вырашыш. Каму дрэва аварыйнае спілаваць, каму агароджу адрамантаваць. Дрэва спілавалі, на рамонт агароджы выдаткавалі з бюджэту грошы (матэрыяльную дапамогу ў памеры 170 тысяч). На зямлі забяспечылі бульбай не толькі ветэранаў, але і адзіночых (дзякуй мясцоваму

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

Сёлета правялі медыцынскае абследаванне ветэранаў — каго дома, каго прывозілі ў амбулаторыю, да вузкіх спецыялістаў. У нашым сельсавеце пражывае 7 ветэранаў. Да іх заўсёды самая пільная ўвага — і з боку медыцыны, і з боку сацыяльных работнікаў, і з боку мясцовай улады. Трое з гэтых сямі ветэранаў на зimu ад'язджаюць да дзяцей, тут не зімуюць, а, значыць, і пытанне з забеспячэннем іх палівам адпадае. Вострых, невырашальных пытанняў у ветэранаў няма. Кожная наша арганізацыя (СВК, птушкафабрыка, рыбгас, сельвыканкам і інш.) замацаваныя за пэўнымі ветэранамі і да Дня Перамогі ўручае ім канверцікі з матэрыяльнай дапамогай (па 2-3 базавыя велічыні). Ёсць у нас адзін ветэран, які яшчэ карыстаецца зямельным участкам у агульным масіве. СВК яму садзіць бульбу, школа дапамагае ўбіраць. Калі ветэран выкажа жаданне займацца зямлёй, яму абавязкова дапамогуць з яе працоўкай. Мы ж разумеем, што колькасць ветэранаў нязлічальна скарачаецца. У жывых іх засталася зусім мала. Адапвадзі і клопат пра іх павінен быць на самым высокім узроўні.

Работы па добраўпарадкаванні помнікаў завяршым да 1 мая. Усёго

іх у нас 6 — помнікаў, абеліскаў і месцаў пахавання. У Кушылях ля абеліска мы праводзілі вышукковыя работы, знайшлі тры невядомыя пахаванні, зрабілі перазахаванне ў брацкай магіле з устаноўкай мемарыяльнай дошкі. На гэты год у нас за кожным абеліскам замацаваная пэўная арганізацыя. Самыя «затратныя» помнікі, якія патрабуюць больш грунтоўнага рамонту, замацавалі за больш заможымі прадпрыемствамі, кшталту нафтабазы «Гроднаабналіфтрадукт». На іх падшэфным помніку трэба зняць старое пакрыццё, зрабіць грунтоўку і пафарбаваць наноў. У плане добраўпарадкавання мы на месцы не стаім. Ужо сёння 3 помнікі і абеліскі цалкам падрыхтаваны да свята. Да 1 мая завяршым работы і па астатніх.

Дэпутат абласнога Савета Канстанцін ШАРШУНОВІЧ узначалі абласное Упраўленне МНС больш за дзясятак гадоў. Канстанцін Яўгенавіч працаваў інспектарам пажарнага нагляду ў Баранавіцкім, Ганцавіцкім, Лунінецкім раёнах. Як спецыяліст набіраўся досведу і сталей найбольш у рабоце з сельскім насельніцтвам. І дзесяць, і дваццаць гадоў таму пажарны вырашалі праблемы пажарнай бяспекі пры дапамозе менавіта прапагандыскай, растлумачальнай работы. Пры гэтым не лічылі за лішняе рэзальна дапамагчы адзінокай бабунцы падправіць печ ці коміні. Потым паўсюдна сталі прымяняць супрацьпажарныя апарышчаль-

нікі, і дэпутат Шаршуновіч неаднойчы ініцыяваў уключэнне ў парадак дня сесій пытанне пра фінансаванне закупкі тых самых апарышчальнікаў для маламаёмных і праблемных сямей, старых, адзіночых людзей. Паводле слоў Канстанціна Шаршуновіча, сёння 90 працэнтаў смяротных выпадкаў на пажарах становяцца вынікам п'янства і асацыяльных паводзінаў суайчыннікаў, а значыць — недастатковай работы з насельніцтвам. Таму і пайшоў у Савет новага складу, каб мець дадатковы рычаг у рабоце з насельніцтвам, так і ў прыцягненні да яго выхавання самых розных службаў і арганізацый.

Дырэктар прадпрыемства «Камунальнік» Мікалай БРАШКО — унікальны дэпутат Брэсцкага гарадскога Савета. Ужо дваццаць гадоў яго выбіраюць дэпутатам у адной і той жа акрузе. Мікрараён Валынка — былая вёска, і вёскай па сутнасці засталася. Тут усе дамы прыватныя, з агародамі, надворнымі пабудовамі. Насельніцтва складаюць у асноўным пажылыя людзі. І просьбы іх, клопаты прыкладна такія ж, як у вясковых людзей: страху адрамантаваць, агароджу падправіць, а бывае, і мяжу з суседзям падзяліць. І Мікалай Бראшко, нібы чулы старшынэ калгаса, дапамагае чым можа. Толькі з той розніцай, што калгасныя ветэраны ў калгасе працавалі, і цяперашняе кіраўніцтва мае перад імі хаця б маральны абавязак. А тут усё ж горад, людзі працавалі ў розных арганізацыях. Але ж дэпутат гарадскога Савета кажа, што ён ведае амаль кожнага пажылога гаспадары домаўладанняў: хто вяваў, хто мае працоўныя заслугі, дзе чыё дзеці жывуць. Выбаршчыкі ідуць з усімі праблемамі.

«Бывае, старыя людзі просяць уззяць на працу сына ці дачку. Як дырэктар прадпрыемства, стараюся браць менавіта тэзішых людзей. Чалавеку лягчэй і зручней будзе дабрацца на працу, калі ён жыве побач. Прасюць, як правіла, за тых дзяцей, у каго ўзнікаюць пэўныя праблемы з працаўладкаваннем», — гаворыць Мікалай Бראшко.

За час свайго дэпутатства Мікалай Яўгенавіч вельмі шмат зрабіў для ўсвагальнай тэлефізіцы раёна. Няма дапамогі мясцовай школе, дзе ён часты гошч на святах, лінейках, на бацькоўскіх сходах. Школа з'яўляецца падшэфнай у прадпрыемства «Камунальнік», і яно дапамагае з транспартам, рамонтам, абнаўленнем мэблі.

Таму і ходзіць у школу дэпутат, што праблему выхавання лічыць найгалоўнейшай для сучаснага грамадства. Турбуе Мікалая Яўгенавіча, што ў акрузе болей становіцца людзей, якія вядуць асацыяльны лад жыцця. Пэўная катэгорыя выхадцаў з вуліц Валынкі вяртаецца ў былыя бацькоўскія дамы. Некаторыя з іх мелі кватэры ў іншых раёнах горада, у лепшым выпадку — пакінулі іх дзецям, у горшым — прадалі ці прапілі, а самі пасяліліся ў старэнькіх бацькоўскіх хатах. А цяпер не абцяжарваюць сябе працай нават па прывядзенні стільняй і ўтульнай кавярня. Так што дэпутату даводзіцца ўзаемадзейнічаць з асноўнымі гарадскімі службаў, асабліва з міліцыяй.

Пётр ЛІПСКІ, дэпутат Рубельскага сельскага Савета, праваслаўны святар. Але ў Савецкі аіецц Пётр заклапочаны зусім зямнымі справамі. Напрыклад, як зрабіць, каб дровы для пенсіянераў абыходзіліся танней. Для вёскі Рубель Столінскага раёна гэта праблема надзвычай актуальная. Дровы ў асноўным завозяць сюды з Гомельскай вобласці. А ў вёсцы Ялова Пружанскага раёна, можна сказаць, вырасла дынастыя дэпутатаў. Стараства вёскі Ніна Іванаўна Мардань заўсёды была чалавекам актыўным, небаяжывым і многае зрабіла для добраўпарадкавання вёскі, для камфортаў яе жыхароў. Ей ва ўсім дапамагаў сын Аляксандр, дапамагаў па сваёй ахвочы і ўласнай ініцыятыве. А сёлета Аляксандр МАРДАНЯ, вадзіцеля мясцовага сельгаспрадпрыемства, аднаўскаючы аднадушна абралі дэпутатам сельскага Савета.

Святлана ЯСКЕВІЧ.

ПРАБЛЕМНЯМА, БЫЛО Б ЗДАРОЎЕ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «МС».)

Летася на 9 мая ўсіх ветэранаў збіралі ў раёне, з нашага сельсавета на ўрачыстасці іх прысутнічала чацвёрта. Сёлета будзем праводзіць свята ў сабе. Цяпер у нас па дамах культуры праходзіць конкурсагляд ваенна-патрыятычнай песні, прысвечаны 65-годдзю Перамогі. У Сілах ён пройдзе 5 мая. Мы абавязкова запросім на канцэрт нашых ветэранаў, акрамя таго, мяркуюем у гэты ж дзень уручыць ім памятныя медалі і канверты з грашмамі. Так будзе лепш, бо людзі яны немаладыя і ездзіць на свята некалькі дзён запар ім цяжка.

Хачу адзначыць, што ў рабоце з ветэранамі самы актыўны ўдзел бярэ школа (запрашае ветэранаў на сустрэчы з дзецьмі, яе вучні наведваюць ветэранаў, дапамагаюць ім з уборкай тэрыторыі).

Ніна ВОЛЧАРК, старшыня Карцэвіцкага сельскага Савета дэпутатаў Нясвіжскага раёна:

— Святочныя мерапрыемствы рыхтуем згодна з планам. Школа і работнікі мастацкай самадзейнасці ладзяць канцэрт. Заўсёды на такія юбілейныя свята мы накрываем столікі для ветэранаў, праўда, у апошнія гады абмяжоўваемся келіхам шампанскага за Перамогу (нашы ветэраны ўжо ў вельмі сталым узросце). СВК заўсёды ўручаюць ім падарункі, у асноўным грашовыя (летася, да 65-годдзя вышвалення Беларусі, ветэраны атрымалі ад гаспадаркі па 100 тысяч, сёлета мяркуецца такая ж сума). У нашым сельсавете ў жытых засталася чацвёрта ўдзельніцаў і інвалідаў вайны, двое працаўнікоў тылу і адна сямя ў загінулага. Усяго 7 чалавек. Раней у нас была практыка — у юбілейныя гады Перамогі збіраць на свята жонкаў памерлых удзельнікаў вайны, але сёння гэтыя жанчыны ўжо ў сталым узросце, ім цяпер цяжка некуды выязджаць, таму падобную практыку мы згарнулі. Летася, на святкаванні 65-годдзя вызвалення Беларусі, у нас спяваў хор ветэранаў з Нясвіжа, усе засталіся вельмі задаволеныя іх выступленнем. Сёлета будзем праводзіць канцэрт у клубе ў форме «агеньчыка».

У вёсцы Саска Ліпка ў нас устаноўлены помнік і гарыш Вечны Агонь у гонар загінулых воінаў-землякоў, якія пайшлі на фронт (237 чалавек) і не вярнуліся. Мерапрыемствы з нагоды 9 мая мы праводзім менавіта там. У вёсцы Карцэвічы, у скверы ўстаноўлены памятны знак у гонар 40-годдзя вызвалення Беларусі. У вёсцы Малевы, на грамадзянскіх могілках, знаходзіцца магіла радавога Рыгора Рэпіна (мы

звярталіся ў архіў, у іншыя структуры, але, на жаль, яго сваякоў так і не знайшлі). Ва ўрачышчы Гайкі ёсць пахаванне на месцы расстрэлу мірных грамадзян. У жніўні, у гадавіну расстрэлу, там праходзіць ксэндз і праўіць службу.

Нашы помнікі патрабуюць рамонт, а таму, які знаходзіцца ў Саска Ліпцы, увогуле неабходны капітальны рамонт. Там трэба адрэстаўраваць саму стэлу і замяніць тратуарную плітку. Мы падлічылі, што расходы на рамонтныя работы складуць дзвесці 10 мільёнаў рублёў. Адаведную інфармацыю мы ў раён перадалі, і калі нам выдаткуюць патрэбныя сродкі, зробім рамонт без пытанняў. Збоўшлага, помнік, праўда, не страшны, ён падтрымліваецца ў нармальным стане. Дзячэўцы, што працуюць у клубе, пастаянна прыбіраюць яго тэрыторыю. Дагледзяць магілу Рыгора Рэпіна ездзіць і сельвыканкам, і школа. Летася пафарбавалі там агароджу. Сёлета падчас суботніка навялі парадка.

Нашы ветэраны і працаўнікі тылу маюць добрую сем'ю, кланам, патлівых дзяцей, якія не забываюцца пра бацькоў. Калі нейкія пытанні ўзнікаюць, мы іх намагаемся вырашыць аператыўна. Але ў такім узросце самае галоўнае — здароўе.

Міхаіл ШАБУНЯ, старшыня Навіцкавіцкага сельскага Савета дэпутатаў Камянецкага раёна:

— Тры помнікі мы практычна падрыхтавалі. Засталася толькі крышачку падбіяць бардзюры і літары падфарбаваць у Навіцкавічах, у Падбелі і Шышова. На работах па добраўпарадкаванні задзейнічаны і школа, і сельвыканкам, і работнікі дзіцячага сада. Усяго ў нас на тэрыторыі 4 помнікі. На гэтым тыдні давядзем усё да ладу, завершым работы. Днямі ўсім ветэранам уручылі памятныя юбілейныя медалі з нагоды 65-годдзя Перамогі. На 9 мая абавязкова будзе канцэрт, палявая паходная куля.

У сельсавете пражывае 8 малалетніх вязняў канцлагераў, 8 удзельнікаў, інвалідаў Вялікай Айчыннай вайны і працаўнікоў тылу. Мы ўсіх забяспечылі палівам, памянны электраправадоў у дамах. Засталося адну печку паднавіць — да 1 мая зробім. Нядаўна да нас звярнулася адна наша ўдзельніца Вялікай Айчыннай вайны, папрасіла дапамагі пасадзіць бульбу на яе 15 сотках — СВК абавязкова дапаможа. Аднаму працаўніку тылу трэба было памянны агароджу. Мянсяем. Бясплатна, вядома.

Яны малайцы, але бяды ў тым, што больш за палову з іх ужо не ўстаюць з ложка...
Інга МІНДАЛЁВА.

Фота Віктара РАДЗІВІОУСКАГА. Прадстаўнік ААН у Беларусі Антоніе БРУК (у цэнтры) заўзята працуе кіянкай.

У Міжнародны дзень Маці-Зямлі, які па рашэнні ААН адзначаецца ў другой палове красавіка, цішыно прасягваю старажытнага балота Галае парушылі гукі будаўнічых работ. Дэсант з Мінска разам з мясцовымі жыхарамі ўзводзіў апусцелы перамошны канал. Гэта быў завяршальны акорд у рэалізацыі «чэрвеньскай» часткі вялікага міжнароднага праекта па рэзуртальнасці тарфяных балотаў краіны.

Для мясцовай улады раёна балота, якому больш за 6 тысяч гадоў і якое знаходзіцца на паўночным захадзе ад райцэнтра, было нахалтат цяжкага шматгадовага галаўнога болота. Балота «помсціла» людзям за колішняе бяздумнае апусцелы не звычайна летам і абавязкова ў спякотныя дні. Як ні стараліся мясцовыя ўлады разам з пажарнымі папярэджаць

узгаранні высушанага сонцам балотнай глебы, але звычайна ў самую гарачыню з балота пачынала цягнуць дымком. І добра, калі вецеў дэзмуў у супрацьлеглы ад горада бок. Тады можна было яшчэ патрываць гэта непажаданнае суседства. А вось калі вецеў мянну накірунак на Чэрвень, то яго жыхары задыхаліся ад дымна ахопленых полымем тарфянікаў. Асабліва пакутавалі людзі хворыя на алергію і астму.

Навуковы каардынатар праекта Аляксандр Казулін знаёміць з гісторыяй пытання. Ён расказвае, што ў выніку не тое што непатрэбна, а нават шкоднай меліярацыі ў 60-х гадах Галае пасляхова асушылі. Праклілі магістральныя і другарадныя каналы, а потым, відаць, на месцы пераканаліся ў збрэбанай памылцы і выршылі за лепшае не марнаваць тут грошы. Работы на Галым спыніліся. Яго літаральна закінулі. Асушыныя землі не выкарыстоўваліся ні сельскай, ні

Як ратавалі балота Галае

Мясцовай уладзе Чэрвеньскага раёна дзякуючы супрацоўніцтву з уплывовымі міжнароднымі арганізацыямі ўдалося вырашыць складаную экалагічную праблему.

Меліяратары пакінулі пасля сябе вялікі кавалак знявечанай зямлі. Пачалася паступовая дэградацыя балотнай глебы, мінералізацыя торфу, выкліканая парушэннем натуральнага воднага рэжыму на глыбіні метра, а месцамі і болей. Раней яго было амаль цалкам зарослае нізкорослым сасоннікам 80—100-гадовага ўзросту. Пажары, якія знішчылі гэты лес, сталі адной з найбольш небяспечных экалагічных пагроз для мясцовага насельніцтва. Разгул поल्या прыводзіў да залпавых выкідаў небяспечнага дзяксіду вулгардоў.

Вядома, мясцовыя ўлады прымалі даволі рашучыя меры, але пажарным і іх памагатым з ліку леснікоў, работнікі іншых службаў, нягледзячы на ўсе намаганні не заўсёды ўдавалася хутка справіцца з пастаўленай задачай. Бо гэта вельмі нялёгкае работа — тушыць тарфянікі, асабліва калі поल्या пайшоў унутр радовішча. Глыбіня торфу на Галым дасягае двух метраў, а месцамі нават шасці. З-за паніжэння ўзроўню вады ў засушлівых гады тут назіраюцца буйныя пажары, якія ахоплваюць да тысячы гектараў. Такімі маштабнымі, напрыклад, былі пажары 1997, 1999, 2000 гадоў. Атмасферу забруджвалі велізарныя па аб'ёмах

выкіды шкоднага газу, якім вымушаны былі дыхаць жыхары навакольных вёсак і горада Чэрвеня. Пазбавіцца ад гэтых непрыемнасцяў можна было адным спосабам — адрэзаць Галае ў ранейшым выглядзе. Ці, прасцей кажучы, узяць былі ўзровень вады, зноў забалоціць тэрыторыю ў 1250 гектараў. Гэта праблема была сумесна вывучана ў маштабе Беларусі прадстаўнікамі Нацыянальнай акадэміі навук, зацікаўленых міністэрстваў і ведамстваў. Затым пры фінансавай падтрымцы Праграмы развіцця ААН, Глобальнага экалагічнага фонду і нават Каралеўскага таварыства па ахове птушак з Вялікабрытаніі быў распрацаваны спецыяльны буйны міжнародны праект па прадукцыйнаму дэградацыі зямлі і захаванні сусветна значнай біялагічнай разнастайнасці. Праект закрануў 15 балот у розных рэгіёнах краіны. У ім былі ўлічаны айчыныя і замежны досвед паўторнага забалочвання тарфяных балот на тэрыторыі Беларусі і іншых краін. А што датычыцца непасрэдна Галага, то тут вырашылі дзе зямлянымі, а дзе драўлянымі перамякчамі спыніць адток вады з балота. І ўжо здолелі ўзняць узровень вады да яго былой натуральнай аднакі. Аднак аднаўленне Галае ішло часам не так

хутка, як хацелася. Асабліва на тых участках балота, дзе моцна згарэў мох, які затрымліваў вільгаць на паверхні.

Каб Галае зноў набыло першародны выгляд, патрэбны былі час і намаганні многіх арганізацый, людзей, падтрымка мясцовай улады. Вось і цяпер на ўзвядзенні перамошны ўдарна працавалі намеснік старшыні Чэрвеньскага райвыканкама Сяргей Варанько, дырэктар лясгаса Ігар Шагойка, намеснік міністра прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Анатоль Ліс. Сярод іх высокім ростам і постацю вылучаўся прадстаўнік ААН у Мінску Антоніе Брук, які даволі хутка засвоіў беларускі інструмент кіянкай.

Ёсць яшчэ адна важная прычына, па якой у свой час тутэйшае насельніцтва з задавальненнем сустрэла навіну аб пачатку адрэзання Галага. Некалі яго славілася на ўсю вобласць вялікімі плантацыямі журавінаў. І сёння ў дажджлівы год там-сям можна напаткаць гэтую каштоўную ягаду. Але ўсё ж гэта вельмі мала ў параўнанні з былымі зборамі. Аднак колькі працэ аднаўлення Галага выйшаў на фінішную прамую, мясцовыя жыхары спадзяюцца зноў прыносіць дамоў поўныя кошыкі журавінаў.

Леанід ЛАХМАНЕНКА, Чэрвеньскі раён.

ПАПЕРА СЦЕРПІЦЬ. А СЕЛЬВЫКАНКАМ?..

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «МС».)

Да слова, генеральную схему санітарнай ачысткі Уладзімір Лютко складае кожны год. І гэтая «сізіва праца», прызнаецца ён, проста выводзіць з раўнавагі. А цяпер, пасля таго, як Усяжскі сельсавет узбуіўнілі (далучылі да яго Юр'ўскі сельсавет і частку Прылепскага), схему давядзецца складаць яшчэ і з улікам новых тэрыторій. Колькі працоўнага (ці ўласнага) часу забяруць у старшыні сельскага Савета вышэйзгаданая «паператворчасць», ён яшчэ не ведае. Але ўпэўнены, што нямае.

— Мы ж усё роўна павінны вырашаць усё пытанні на сваёй тэрыторыі. Калі тэхніка своечасова не прыйшла, не вывезла адходы — людзі адразу патэлефануюць. І ніякія «схемы» тут непатрэбныя.

Чым не займаюцца ўлады пярвічнага ўзроўню, дык гэтак... не заказваюць надвор'е, сумна жартуе Лютко. Усё астатняе з іх патрабуюць па поўнай праграме.

— Для таго, каб людзі ведалі, што ўлада ёсць, што яна працуе, старшыні сельскага Савета трэба часцей бываць на месцах. А закупацца ў папяровай справяднасці — значыць, звесці да мінімуму кантакты з людзьмі, — упэўнены Уладзімір Лютко. — Шкада, што кіраўнікі некаторых раённых службаў і структур гэтага не разумеюць.

Наталія КАРПЕНКА.

Смалявіцкі раён.

Р.С. Тэму «паператворчасці» — патрэбнай і непатрэбнай — мы неаднойчы ўздзімалі на старонках «МС». Пытанне аб не-

абходнасці скарачэння папяровага «валу» разглядалася на спецыяльным пасяджэнні Савета па ўзаемадзеянні органаў мясцовага самакіравання, у выніку чаго былі зроблены пэўныя захады па аптымізацыі работ сельскіх Саветаў (скарочанне наменклатуры спраў, укараненне сучасных камп'ютарных тэхналогій, «разгрузка» сельвыканкамаў ад неўласцівых ім функцый і г.д.). Але, як гаворыцца, да кожнага сельсавета кантралёра не прывыставіш, ды і не трэба. Шэраг пытанняў можна (і неабходна) рэгуляваць непасрэдна на месцы, на раённым узроўні, не чакаючы «адмашкі» зверху. І ў некаторых раёнах робіцца такія захады — распрадажні і заплыты раённых службаў кантралююцца непасрэдна кіраўнікамі райвыканкама і «спускаюцца» на нізавы ўзровень толькі пасля іх «візы». Можна пайсці і па іншым шляху. Старшыня аднаго з сельскіх Саветаў, калі яму на стол паклалі заплыты раённага аддзела па надзвычайных выпадках аб колыхасці ўстаноўленых супрацьпажарных апавяшчальнікаў і праведзеных прафілактычных гутак, напісаў зверху рэзалюцыю: «Гэта не ўваходзіць у маю кампетэнцыю». І паслаў заплыты туды, адкуль ён прыйшоў. Мера, трэба сказаць, дастаткова радыкальная, але не пазбаўлена здаровага сэнсу. Хоць большасць кіраўнікоў пярвічнага ўладнага звяна па-раённым шляхам — інакш кажучы, выконваюць усё запар распрадажні раённых службаў, уключаючы падлік катой і сабак...

ІНВЕСТАР ПРЫХОДЗІЦЬ ДА ІНІЦЫЯТЫЎНЫХ

— Кіраўнікі мясцовых органаў улады павінны засяродзіць асноўную ўвагу на стварэнні невялікіх вытворчасцяў, — такі накірунак дзейнасці для першаснага звяна вертыкалі вызначае старшыня Гомельскага аблвыканкама Аляксандр Якабсон. Размова ідзе пра тыя населеныя пункты, у якіх не да канца выкарыстаны кадравы патэнцыял. Два прадпрыемствы, размешчаныя ў пасёлку Сасновы Бор пад Светлагорскам, у якім жыве крыху больш за дзве тысячы жыхароў, — станючы прыклад для абмеркавання праблемы развіцця малых і сярэдніх гарадскіх паселішчаў рэгіёна.

Між іншым, сёлета ў Гомельскай вобласці плануецца арганізаваць 235 новых невялічкіх прадпрыемстваў. Гэта дазволіць працуадукаваць больш за 3,4 тысячы чалавек. Прыярэтым тым накірункам інвеставання стануць прамысловасць, будаўніцтва, перапрацоўка, турызм, гандаль і сфера паслуг. У гэтых накірунках патэнцыял малых гарадоў запатрабаваны, упэўнены кіраўнікі Гомельскага аблвыканкама:

— У малых гарадоў ёсць будучыня. На прыкладзе невялікага пасёлка Сасновы Бор мы бачым, як можна гэтую будучыню будаваць сваімі сіламі. Тут усё зроблена за кошт асаблівых сродкаў і крэдытных рэсурсаў. Пры гэтым выкарыстоўваліся замежныя крэдытныя лініі. І ад нашых кадраў мы сёння патрабуем, каб яны актыўна карысталіся такімі магчымасцямі.

Вобласці даведзены вельмі жорсткія планы па развіцці вытворчасцяў у малых гарадах і паселішчах, не ўсё ў нас атрымаецца сёння. Мы можны год

павінны прырастаць на 12—15 працэнтаў — такая задача пастаўлена. А каб прырастаць, трэба, каб эканоміку краіны цягнулі не толькі вялікія «паравозы», але і маленькія «паравозікі» ў невялікіх гарадах.

Калі меркаваць па вопыце апошніх трох гадоў існавання Светлагорскага завода сельскагаспадарчага машынабудавання «Светлагорскормаш», тут актыўна займаюцца мадэрнізацыяй вытворчасці па выпуску вузлоў для збожжаўборачных камбайнаў, укараняюць тэхналагічнае абсталяванне новага пакалення. На прадпрыемстве амаль што цалкам змянілі нашоў менклатуру вырабаў. Нядаўна асвоілі прыстасаванні для ўборкі рапу, якія крываццяцца попытам у Расіі, Украіне, Беларусі. Менавіта ўсё гэта і дазволіла павялічыць аб'ёмы вытворчасці з пачатку дзеяння праграмы ў 4 разы. За гэтай статыстычнай лічбай — іншая, куды больш зразумелая: сярэдні заробак рабочых тут перавышае мільён рублёў. Дырэктар завода

Уладзімір Пальне падкрэслівае, што на пачатковым этапе ім было б вельмі складана без падтрымкі дзяржавы.

— Мы атрымалі ад «Гомсельмаша» вялікі крэдыт даверу — змаглі паставіць на вытворчасць новыя вузлы, здолелі вырашаць пытанні закупкі тэхналагічнага абсталявання, яго мантажу, арганізацыі паставак, культуры вытворчасці. Хоцачца мець новыя тэхналагічныя магчымасці і быць гатовымі да таго, што заўтра суды можа прыйсці хтосьці са сваім капіталам.

Аб'ём інвестыцый у асноўны капітал арганізацый без ведамаснай падпарадкаванасці Гомельскай вобласці, асноўны які складаюць прыватныя прадпрыемствы, за два першыя месяцы года склаў амаль 57 млрд рублёў. Пасляхова ў плане інвеставання ў асноўны капітал пачалі год прыватныя і акцыянерныя прадпрыемствы Рэчыцкага раёна, дзе зафіксаваны рост інвестыцый у 6,7 раза, у Брагінскім і Веткаўскім — у 5,2 раза, у Жлобінскім — у 3,2. Дзякуючы ўкладзеным сродкам, у малых гарадах і сярэдніх гарадскіх паселішчах ужо сёлета створана 25 вытворчых прадпрыемстваў.

— Ну, а роля мясцовых органаў улады — вучыцца самім і вучыць кадры працаўцаў з фінансамі, — падкрэслівае Аляксандр Якабсон. — А таксама смейлі прыцягваць інвестараў і больш актыўна выкарыстоўваць сродкі замежных крэдытных ліній. Невялікія населеныя пункты павінны развівацца.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

ПАЛАЎ ЦЭХ ДРЭВАПРАЦОЎКІ...

Агонь знішчыў 68 кубічных метраў пільматэрыялаў і пашкодзіў 8 дрэваапрацоўчых станкоў, якія належалі індывідуальнаму прадпрыемству з Мазыра.

Ноччу ў прамзоне Міхалі адбылося узгаранне аднапавярховага будынка, у якім знаходзіўся цэх дрэваапрацоўкі. Польшы захапіла не толькі асноўнае памяшканне памерам 15 на 30 метраў, але перакінулася і на прыбудову, прыстасаваную

для сушкі вырабаў. Вартаўнік, які быў на месцы, паспеў выклікаць службу выратавання і сам хутка эвакуяваўся з памяшкання. Страты прадпрыемства ацэньваюцца ў 12 міль рублёў. Папярэдняя прычына узгарання, гавораць у цэнтры прапаганды і навучанна Гомельскага абласнога ўпраўлення па надзвычайных сітуацыях, — парушэнне правілаў устройства і мантажу печы.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

ПРЫДУМАЎ ШКОДНУЮ ПРАГРАМУ

Любові інфармацыю з камп'ютараў мог атрымаць злодзеі. Займаўся гэтым рабочы з Докшыцаў.

Ён стварыў шкодную праграму, якую распаўсюджаў праз інтэрнэт. Навучыўся гэта тым таксама праз «сусветнае паўшчэрне». На свой камп'ютар ён мог капіраваць інфармацыю карыстальнікаў віртуальнай сеткі, а таксама красці банкіўскія рэківізы. Рабочы стварыў сайт для «скачвання» фільмаў. І калі карыстальнікі «скачалі» фільмы і распакоўвалі іх (а гэта было магчыма толькі пры адключэнні антывірусных праграм), то трапілі на «вуду» злодзея. І такіх было каля 20 чалавек.

За свае незаконныя дзеянні рабочы рашэннем суда быў аштрафаваны на 10,5 мільёна рублёў. Пра гэта расказаў Іван Сотнікаў, старшы следчы ўпраўлення папярэдняга расследавання ўпраўлення ўнутраных спраў Віцебскага аблвыканкама. Цікава, што раскрывць злычынства дапамог 14-гадовы хлопчык з Магілёва. Ён на сваім сайце размясціў інфармацыю пра дзеянне шкодных праграм. Пасля чаго адміністрацыя беларускага нацыянальнага партала зачырла шкодны сайт і за справу ўзяліся праваахоўныя органы.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Сацыяльныя чэргі ідуць на зніжэнне

Сёлета на тэрыторыі Мінскай вобласці плануецца здаць у эксплуатацыю як мінімум 70 сацыяльных кватэр — на іх будаўніцтва выдаткоўваецца больш чым 15 млрд рублёў. Пра гэта паведаміў старшыня аблвыканкама Леанід КРУПЕЦ.

Сацыяльнае жыллё з'яўляецца ўласнасцю, таму яго нельга прадаць, абмяняць ці перадаць у спадчыну. Тым не менш для многіх менавіта гэты варыянт застаецца ці не адзінай магчымасцю вырашэння свайго жыллёвага пытання. Сёння каля 5 працэнтаў усіх чаргавікоў у Беларусі маюць сапраўды малыя даходы і рэальна не могуць будавацца нават з выкарыстаннем ільготных крэдытаў — з улікам таго, што найбольш нізкі кошт аднаго квадратнага метра складае прыкладна 1,3 -1,5 млн рублёў.

— Права на сацыяльнае жыллё з'яўляецца толькі ў надзвычайнай сітуацыі, змяняць якую, па сутнасці, немагчыма, — распавядае начальнік ўпраўлення па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Салігорскага райвыканкама Мікалай КАРНЯЧУК. — У дадзеным выпадку неабходна, каб даход на кожнага члена сям'і чаргавіка па аб'ектыўных прычынах не перавышаў аднакі бюджэту пражывковага мінімуму, а сама сям'я — не валодала вялі-

кай маёмасцю. Таму перш-наперш пад гэты ўмовы трапляюць дзве катэгорыі — інваліды з невялікай пенсіяй і былыя выпускнікі дзіцячых дамоў-інтэрнатаў. Апроч таго, на сацыяльнае жыллё могуць разлічвацца інваліды і ўдзельнікі Вялікай Айчыннай вайны.

Тым не менш чарга на сацыяльнае жыллё застаецца значнай. Да апошняга часу толькі ў Салігорску ў ёй знаходзілася каля 280 сем'яў. Праўда, цяпер гэта лічба зменшыцца. У горадзе збудзены ў эксплуатацыю новы «сацыяльны» дом — на 30 адна- і двухпакаёвых кватэр.

— У выніку мы практычна наблізіліся да выканання паловы задачы на гэты год, аднак будаўніцтва працягнецца, — адзначае старшыня аблвыканкама Леанід Крупец. — Дарэчы, летася ў вобласці неабходна было ўвесці 71 сацыяльную кватэру, а на справе змаглі справіць уваходзіць 111 маламаёмных сем'яў. На паўтарэнне «апераўдальнага графіку» мы спадзяемся і сёлета. Безумоўна, вырашыць праблему цалкам за некалькі гадоў складана, і тым не менш, нягледзячы на вядомыя эканамічныя цяжкасці, сацыяльныя праграмы будуць заставацца на першым плане. Мы разлічваем, што надалей тэмпы будаўніцтва сацыяльнага жылля будуць узрастаць, а чарга на яго атрыманне — наадварот, змяншацца.

Сяргей ГРЫБ.

БЯГУЦЬ ДА НАС ПА ПРЫСТАНАК

У Беларусі назіраецца рост колькасці асобаў з-за мяжы, якія шукаюць прыстанак. Летася такіх налічвалася 160 чалавек, што значна больш, чым у мінулыя гады. У «лідары» па колькасці бежанцаў — грамадзяне Афганістана. Сёлета сродд бежанцаў ёсць прадстаўнікі Пакістана, некаторыя краіны былога СССР. Па прагнозах, аналагічная тэндэнцыя росту колькасці бежанцаў будзе назірацца і сёлета. Пачынаючы з сярэдзіны 1990-х, калі пачало дзейнічаць адпаведнае беларускае заканадаўства, у нас былі прызначаны бежанцамі 817 чалавек. А на пачатку гэтага года 106 бежанцаў ужо атрымалі статус грамадзян нашай краіны.

Большасць бежанцаў — 49 інашэцмаў — летася прыйшлі з Украіны ў Віцебскую вобласць. Тут дзейнічае самы вялікі ў Беларусі пункт размяшчэння такіх людзей. Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Извещение о повторном открытии аукционе по продаже права аренды земельных участков в г. Гродно								
№ лота	Наименование объекта	Местонахождение объекта	Площадь земельного участка (га)	Кадастровый номер	Начальная цена (руб.)	Сумма задатка (руб.)	Форма проводимого аукциона	Условие продажи объекта
1.	Право аренды земельного участка сроком на 50 лет	ул. Левона-бережная	0,1198	44010000001004880	155 000 000	15 500 000	Аукцион с условием	Строительство в течение 2-х лет предприятия общественного питания*
2.	Право аренды земельного участка сроком на 25 лет	ул. Врублевского	1,0003	440100000002004801	588 200 000	58 820 000	Аукцион с условием	Строительство в течение 2-х лет двухэтажного здания торгово-развлекательного центра с рынком на 150 торговых мест*

* с подробной информацией об условиях строительства объекта можно ознакомиться по адресу: г. Гродно, пл. Ленина, 2, каб. № 57, в рабочие дни с 8.00 до 17.00, тел. (0152) 720546. Адрес сайта: www.grodno.grodno.by. Аукцион состоится 11 мая 2010 года в 12.00 в здании гор

альбо Дзе заканчваецца натуральная дзіцячая актыўнасць і пачынаецца захворванне

КАЛІ дзіця ціхае і спакойнае, то, пагадзіся, каб скажаць, насяціа і ўсё разбураць на сваім шляху — маленькі ж непаседа жонкі дзень адкрывае для сябе шостыя новыя ў гэтым свеце. Аднак паміж актыўнасцю і навазільвай перузбуджальнасцю ёсць істотная розніца.

Зышактыўнасць у спалучэнні з прамернай імпульсіўнасцю — гэта ўжо адхіленне, якое носіць назву «сіндром дэфіцыту ўвагі і гіперактыўнасці». Паводле даных даследаванняў, ён сустракаецца ў 4—9% падшольнікаў і малодшых школьнікаў. А гэта значыць, што ў класе, дзе ў сярэднім вучыцца 25—27 чалавек, ёсць адно, а то і двое гіперактыўных дзіцяці. Аднак ставіць такі дыягназ на падставе адной вяртлівасці і няўважлівасці нельга. Пастаюнка дыягназу патрабуе спецыяльных даследаванняў галаўнога мозгу.

З правамі гіперактыўнасці бацькі могуць сутыкнуцца ўжо ў першыя дні жыцця немаўляці. Дзеці дрэнна, неспакойна спяць, шмат плачуць, падчас няспання вельмі рухавыя, узбуджаныя, адчуваюцца да знешніх раздражняльнікаў (светла, шуму). Менавіта звышактыўныя дзеці часта «выскокваюць» з калысак на вачах маці, выломліваюць пруткі ложкаў, перакрываюць на сябе чайнік з піялем. У 4—5 гадоў дзіця не здольнае заспакоіцца на адным занятку, яго ўвага рассяяная; напрыклад, яму не хапае цягнення даслухаць да канца казку або гуляць у «хіжкі» гульні, якія патрабуюць канцэнтраванай увагі. Дзіця не можа ні хвіліні спакойна сядзець у крэсле, ёрзае, шуміць.

Бацькі невпадкава кажуць, што да іх дзіцяці «быццам рухавіч прывацалі», і тыя гатовыя бегаць і скакаць суткамі. Але мержаць, што гэта ўсяго толькі наступства вялікага запasu энергіі, няправільна. Гэта разрадка, якая неабходна дзіцяці з-за асаблівасці яго арганізма. Да таго ж гіперактыўнасць часта суправаджаецца неспакойнымі рухамі, вычварнацю матарыкі і прамернай запальчывасцю.

Сітуацыя ускладняецца ў дзіцячым садку, а затым і ў школе. Заняткі патрабуюць уседлівасці, а дзіця круціцца, шуміць, адцягвае ўвагу іншых дзіцяці. Пры высокім узроўні інтэлектуальнага развіцця яно вучыцца на «здавальняюча», а на ўроках яно сумна. З-за сваёй імпульсіўнасці дзіця часта трапляе ў розныя пералёткі, дзейнічае, не падумаўшы, у выніку чаго дзённым стракаціц заўвагамі настайнікаў, а адносіны з аднакласнікамі не складваюцца.

Адзначаецца, што да падлеткавага ўзросту павышаная рухавая актыўнасць знікае, а вося няўважлівасці і імпульсіўнасці, наадварот, могуць прагрэсваць. Акрамя таго, даследаванні паказалі, што гіперактыўныя дзеці часта маюць цяжкасці з пісьмом і мовай, вымаўленнем складаных слоў, скорараворак.

Безумоўна, сіндром гіперактыўнасці з парушэннем увагі не ўнікае на пустым месцы. Яго перадумовы з'яўляюцца яшчэ да нараджэння дзіцяці. Прычынамі могуць стаць людзьвае праблемы падчас цяжарнасці і родаў, якія суправаджаюцца ўнутрывантробнай гіпаксіяй (недахопам кіслароду). Гаворка ідзе пра пагрозу выкідання, асфіксію, выкарыстанне падчас родаў дапаможных сродакаў (напрыклад, шчыпцоў), імкльвія альбо, наадварот, працяглая траўматычная роды, курэнне падчас цяжарнасці і інш. Інфекцыі і інтэактыўныя ў першыя гады жыцця малага таксама могуць аджункуцца гіперактыўнасцю. Шэраг даследаванняў сведчыць пра тое, што сіндром дэфіцыту увагі можа насьці сямейны характар.

У аснове гіперактыўнасці ляжыць мінімальнае мазгавае дысфункцыя (ММД). Для пастаюнкаў дыягназу

ММД праводзіцца электранэфалаграма, якая фіксуе няўнасыць дысбалансу паміж працаісамі ўзбуджэння і тармажэння. Урач можа адзначыць і затрымку ў развіцці некаторых структур галаўнога мозгу. У некаторых выпадках ЭЭГ дэталівае зважыць прыкметы сутаргавай гаютаўнасці, якая сядзейнічае нізкай працаздольнасцю і парушэнням мазгавой дзейнасці. Калі ж будзе вызначана, што такія сімптомы як недаход увагі, павышаная рухавасць і ўзбуджальнасць не з'яўляюцца асаблівасцямі тэмпераменту дзіцяці, то можна гаварыць пра захворванне, якое патрабуе лячэння. Менавіта гэтым пытаннем і зоймецца спецыяліст, які прызначаць курс неабходнай тэрапіі з улікам індывідуальных асаблівасцяў маленькага пацыента.

Безумоўна, розныя сітуацыі патрабуюць розных рашэнняў. Але ў першую чаргу бацькі павінны зразумець, што іх дзіця такое актыўнае не залю і не таму, што не хоча правільна сябе паводзіць. Яно робіць так неаўмыльна, таму бацькоўскія эмацыйныя ўсплёскі — нападкі, ляянікі і пагрозы — могуць толькі нашкодзіць.

ШЭРАГ АГУЛЬНЫХ РЕКАМЕНДАЦЫЙ ДАЮЦЬ ПСИХОЛАГ

● Для дзіцяці вельмі важная канкрэтная пастаюнка задца. Калі вы хочаце, каб малае выканалася якую-небудзь просьбу, то яе фармулёўка павінна быць гранічна зразумелай і дакладнай, складацца прыкладна з дзясціці слоў. Не варта дваіць некалькі заданняў адразу, напрыклад, «ідзі ў сваю пакой, збярэ і цацкі, потым памый рукі і прыходзь абедаць». Дзіця наўрад ці ўспрыме такую тыраду, яго ўвага проста «пераключыцца» на што-небудзь іншае. Лепш паслядоўна прасіць выканаць кожнае ўказанне.

● Выкананне задання павінна быць абмежавана канкрэтнымі часавымі рамкамі. Пра змену віды дзейнасці дзіцяці трэба паведамляць загада — за 10—15 хвілін, а пра заканчэнне тэрміну выканання задання няхай яму нагадае будзільнік або таймер.

● Забаранячы дзіцяці што-небудзь, лепш пазбягаць слоў «не» і «нельга». У любой сітуацыі варта размаўляць спакойна, не на павышаных тонах.

● Сінякі і гузакі — пастаяннае «сябры» актыўнага малага. Але бацькам не варта спрабаваць пастаянна алякаць сваё дзіця: прамерная аляка тэрміцы развіцця самастойнасці.

● Гіперактыўнае дзіця не пераносіць месцаў масавага збору людзей. Таму для яго лепш гуляць з адным партнёрам, не хадзіць часта ў гасці, у буынныя кравы, на рынкі і г.д. Усё гэта надзвычай узбуджае неакрэпную нервовую сістэму.

● Дзіця павінна пазбягаць шумных і актыўных гульняў, асабліва перад сном. І наадварот, гульні і заняткі, якія патрабуюць увагі і цярплівасці, варта заахваваць. Калі дзіця пераўзбуджана падчас заняткаў, выкарыстоўвайце тактыльны кантакт (элементы масажу, дотыкі, пагладжвання).

● Вусныя інструкцыі варта падмацоўваць візуальна. Гэта можа быць план-каляндар або малюныя штодзёнікі, куды вы разам з дзіцем будзеце запісваць час прыёму ежы, выканання хатніх заданняў, прагулкі і сну.

● Калі ёсць магчымасць, пастарайцеся выдзеліць дзіцяці пакой або яго частку для заняткаў, гульняў, адасаблення. У афармленні памяшкання пажадана пазбягаць яркіх колераў, складаных кампазіцый. На стала і ў бліжэйшым акружэнні дзіцяці не павінна быць адцягвальных прадметаў. Гіперактыўнае дзіця само не ў стане зрабіць так, каб нішто пачынае яго не адцягвала.

Падрыхтавала **Вольга ЦЫБУЛЬСКАЯ**.

— Я вельмі задаволеная сезонам. Гэта былі першыя мае Алімпійскія гульні, і я адразу заваявала медаль — прыемна, што працавала не дарэмна.

— Пасля Алімпійскіх гульняў вы заваявалі яшчэ два залатая медаль Кубку свету...

— Так, я настойвалася на тое, што сезон скончыцца ў хатні сакавіка. І вырашыла не абмяжоўваць ча добрым выступленнем толькі на Алімпіядзе. Сезон працягваецца, і трэба было эмагца да канца.

— Алімпійская бронза разняволіла вас, пасля чаго вы заваявалі два залатая медаль на этапах Кубка свету...

— Наадварот, пасля заваявання медала з'яўляецца пэўная адказнасць, трэба пацягвацца, што медаль заваяваны не проста так. З іншага боку, псіхалагічны груз адказнасці спадае.

— Затое цярпець пачаўся адпачынак...

— Большую частку часу ў мяне аднімаюць афіцыйныя мерапрыемствы. Вельмі шмат сустрач, трэба шмат кантактаваць з прэсай, і гэта, калі шчыра, таксама вымотвае. Але гэта ўсё роўна прыемна, я нават паспела сустрацца з некаторымі сваімі бальшышчыкамі. Праўда, хацелася б больш часу праводзіць з сям'ёй. Трэба і ў інстытуце паказання — я зараз атрымліваю другую вышэйшую адукацыю ў эканамічным універсітэце.

— Звычайна спартсмены выбіраюць інстытут фізкультуры. Чым вас прываблівае эканаміка?

«ХАЧУ Ў БАРСЕЛОНУ»

У беларускіх біятланістаў неўзабаве пачнецца афіцыйны адпачынак. Эталь Кубка свету завершаны, і лідар нашай, жаночай зборнай Дар'я Домрачова заняла ў агульным заліку па выніках сезона шосте месца, гэта на прыступку вышэй, чым летас. У актыўнае беларускі зіхд прызавых месцаў, з іх дзве перамогі, да таго ж бронза Алімпіяды ў Ванкуверы.

Гэтымі днямі Даша ў Мінску — прымае падарункі ад усіх тых, хто не паспеў яе павінаваць адразу пасля Алімпіяды. Мінскі гарвыканкам (Домрачова прадстаўляе сталічны рэгіён) днамі ў гонар нашых біятланістаў і іх трэнэраў арганізаваў спецыяльны прыём у гарадской ратушы, дзе Даша атрымала ў падарунак сертыфікат на 10 мільёнаў рублёў, а таксама прэзенты ад спонсараў. Хтосьці падарыў нават падлогавыя вагі. «Гэта для таго, Даша, каб ты трымалася сабе ў форме», — жартавалі трэнэр нашай зборнай. Даша падзялялася сваімі планами на бліжэйшы час.

— У мяне і першая адукацыя — эканамічная, «Эканоміка і кіраванне ў сфэры турызму». Я лічу, што нельга абмяжоўвацца ў жыцці адным спортам. Трэба ставіць максімум мэтаў і дасягаць іх. Спартаўная кар'ера накіравана на пэўнае скончыцца, а жыццё працягваецца. Душа ў мяне ляжыць да дызыйна, дакладней, дызыйна інтэр'ера. Мы з братам, а ён у мяне архітэктар, самі распрацавалі дызайн кватэры, у якой мы жывём. Але гэтую прафесію цяжка атрымліваць на адлегласці.

— Хто атрымае вас на перамогі?

— Адразу пасля Алімпіяды я казала, што свой медаль прысвячаю сваіму бацьку, якога няма ў жыццё. Ён вельмі шчыра за мяне заўсёды перажываў, мне здаецца, я дагэтуль адчуваю яго падтрымку.

— Якія ў вас усё ж планы на адпачынак, калі нарэшце афіцыйны прыём завяршыцца?

— У мяне яшчэ намечаныя адны сабораўчывы на Камчатцы. Але там няма ніякіх медальных залікаў, гэта проста камерычны старт як вялікае заканчэнне сезона і свята. Пасля хацелася б паехаць у Іспанію. Пабываць у Барселоне — мая даўня мара. Плानую паехаць туды са сваім маладым чалавекам. Цяжка не бачыць блізкіх людзей вельмі доўга, але радуе, што ўсе ставяцца да майго занятку з разуменнем.

Алена АУЧЫНІКАВА.

ГОДОВОЙ ОТЧЕТ ЭМИТЕНТА ЦЕННЫХ БУМАГ ОАО «МИНСКИЙ ПРИБОРОСТРОИТЕЛЬНЫЙ ЗАВОД»

Адрес: 220005, г. Минск, пр. Независимости, 58. Тел.: 293 94 05

ФИО руководителя: Рогожик Николай Николаевич

ФИО главного бухгалтера: Миклау Ольга Ивановна

УНП 100363840

БУХГАЛТЕРСКИЙ БАЛАНС на 1 января 2010 года

млн. руб.

Актив

Код строки

На начало года

На конец отчетного периода

1 2 3 4

I. ВНЕОБОРОТНЫЕ АКТИВЫ

Основные средства

первоначальная стоимость

101 133 899 137 305

накопленные амортизации

102 61 016 62 984

остаточная стоимость

110 72 883 74 321

Нематериальные активы

первоначальная стоимость

111 15 17

амортизации

112 4 4

остаточная стоимость

120 11 13

Вложения во внеоборотные активы

140 605 699

В том числе:

незавершенное строительство

141 492 583

ИТОГО по разделу I

190 73 499 75 033

II. ОБОРОТНЫЕ АКТИВЫ

Запасы и затраты

210 22 720 21 581

в том числе:

сырье, материалы и другие активы

211 8 761 10 813

животные на выращивании и откорме

212 212 4 266

незавершенное производство и полуфабрикаты

213 86 69

расходные материалы

214 86 69

готовая продукция и товары для реализации

215 5 612 3 657

товары отгруженные

216 3 246 2 990

расходы будущих периодов

218 489 20

Налоги по приобретенным активам

220 916 1 226

Дебиторская задолженность (платежи по которой ожидаются в течение 12 месяцев после отчетной даты)

240 2 959 4 474

в том числе:

покупатели и заказчики

241 1 504 331

поставщики и подрядчики

242 1 009 3 632

по налогам и сборам

243 94 34

по расчетам с персоналом

244 35 20

разных дебиторов

245 216 360

прочая дебиторская задолженность

249 101 97

Денежные средства

260 1 156 993

в том числе:

по расчетам с персоналом по оплате труда

270 74 392

ИТОГО по разделу II

290 27 775 28 576

БАЛАНС (190+290)

300 101 274 103 609

Пассив

Код строки

На начало года

На конец отчетного периода

1 2 3 4

III. КАПИТАЛ И РЕЗЕРВЫ

Уставный фонд

410 322 322

Резервный фонд

420 540 526

Добавочный фонд

430 73 065 76 239

Нераспределенная (неиспользованная) прибыль

450 9 541 10 162

(неиспользованный убыток)

460 2 481 2 492

Валовая прибыль (до 02-03)

470 1 453 129

Доходы будущих периодов

490 87 402 89 940

ИТОГО по разделу III

510 66 66

IV. ДОЛГОСРОЧНЫЕ ОБЯЗАТЕЛЬСТВА

Кредиторская задолженность

590 66 0

в том числе:

перед поставщиками и подрядчиками

621 1 154 1 950

перед покупателями и заказчиками

623 958 1 022

по расчетам с персоналом по оплате труда

624 33 4

по налогам и сборам

625 2 751 2 286

по социальному страхованию и обеспечению

626 576 477

перед прочими кредиторами

628 630 502 536

Задолженность перед участниками (учредителями)

630 502 536

в том числе:

по выплате дивидендов, дивидендов

640 640

Резервы предстоящих расходов

650 650

Прочие краткосрочные обязательства

690 13 806 13 669

ИТОГО по разделу V

700 101 274 103 609

БАЛАНС (490+590+690)

710 101 274 103 609

ОТЧЕТ О ПРИВЫЛЫХ И УБЫТКАХ

Наименование показателей

Код строки

За отчетный период

За аналогичный период

1 2 3 4

I. ДОХОДЫ И РАСХОДЫ ПО ВИДАМ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

ПРЫЗЫВ У ВОЙСКА ПЕРАШКОДЗІЎ ЯМУ ЗАВЯРШЫЦЬ НАВУЧАННЕ ў ШКОЛЕ. ФАКТЫЧНА ДЗЯСЯТЫ КЛАС ЁН СКОНЧЫЎ ДВОЙЧЫ: ЭКЗАМЕНЫ ЗДАЎ ПАСЛЯ ВАЙНЫ, УЖО З'ЯўЛЯЮЧЫСЯ СУПРАЦОЎНИКАМ МІЛІЦЫІ

АХОВА

4 ЗВЯЗДА 29 красавіка 2010 г.

ВЯВАЦЬ ДАВЯЛОСЯ ў РАЗВЕДЦЫ, І ЗА ГАДЫ ЛІХАЛЕЦЦЯ НЯМАЛА ВЁРСТАЎ ПРАЙШОЎ ПА ШМАТПАКУТНАЙ БЕЛАРУСКОЙ ЗЯМЛІ.

ПАД ЗНАКАМ САВЫ СУМЕСНЫ ВЫПУСК «ЗВЯЗДЫ» І ДЭПАРТАМЕНТА АХОВЫ МУС РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

ПА ЖЫЦЦІ З «АХОВАЙ»

Уладзімір Васільевіч Нялюбін нарадзіўся 5 лютага 1924 года ў вёсцы Лаж Вяцкай губерні (цяпер Кіраўская вобласць) у Расіі. Будучы па натуре вельмі цікавым, аднойчы прачытаў дзесьці пра канструкцыю фотаапарата і адрозніваў ідэю яго зрабіць. І змайстраваў такі фотаапарат-самаробку! Яксаць здымкі гэтым прыборам была не вельмі добра, але рысы твару маці, якую Валодзя сфатаграфаван першай, апарат перадаў. Яшчэ маленькі Валодзя марыў служыць у кавалерыі — вельмі ён добра ездзіў і ўпраўляўся з коньмі. Але не складала. Прызыў у войска перашкодыў яму завяршыць навучанне ў школе. Фактычна дзясцяты клас ён скончыў двойчы: экзамены здаў пасля вайны, ужо з'яўляючыся супрацоўнікам міліцыі.

скага парадку РСФСР, атрымаўшы кваліфікацыю юрыста.

Больш за дзясцят гадоў, з 1971 па 1984 год, Уладзімір Васільевіч узначальваў Упраўленне пазаведамаснай аховы пры МУС БССР. Пры ім служба аховы зрабіла магчымасць развіцця, асабліва што датычылася матэрыяльнай базы. Як успамінае Уладзімір Васільевіч, яму даводзілася ўнікаць ва ўсе пытанні, што датычыліся як непасрэдна службы, так і ўсяго, што з ёй звязана. Цяжка было, але нікога — справіліся, служба аховы для яго стала другой сям'ёй. Двойчы Уладзімір Васільевіч прапаноўвалі ўзначаліць абласны УУС Беларусі, але ён адмаўляўся. А пасля выхад на заслужаны адпачынак Нялюбін па-ранейшаму перажывае за падраздзяленне.

Уладзімір Васільевіч мае шэраг дзяржаўных і ведамасных узнагародаў, сярод якіх медалі «За баявыя заслугі», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй», «За баявыя заслугі».

Пасля Вялікай Айчыннай Нялюбін удзельнічаў у ахове і канваіраванні ваенных зачэпнікаў — нямецкіх генералаў, якія трапілі ў палон, у тым ліку і генерал-фельдмаршала Паўлюса. Дэмабілізаваўся толькі ў 1950 годзе ў званні старшыні, хоць быў на афіцёрскай пасадзе — сакратара бюро камсамола батальёна 243 палка канвойнага войска МУС СССР. Пасля адрываўся ў Беларусь, у Столінскі раён, дзе працаваў бацька.

У 1953 годзе Уладзімір Васільевіч ужо вучыўся ў Ленінградзе, у школе падрыхтоўкі міліцыі СССР. Пасля стаў інструктарам палітдаззела Рэспубліканскага Упраўлення міліцыі. З 1956 года ён ужо оперуаўнаважаны Крымінальнага вышук МУС БССР. У 1962-м Нялюбіна прызначаюць намеснікам начальніка аддзела пазаведамаснай аховы МАГП БССР, а праз год — намеснікам начальніка аддзела службы і інспектавання УПА пры МАГП БССР. У 1964 годзе адцір з аднакавай скончыў Вышэйшую школу Міністэрства аховы грамад-

Сяргей Буйноўскі, начальнік Дэпартамента аховы МУС Рэспублікі Беларусь, палкоўнік міліцыі:

«ВЕТЭРАНЫ ВЯЛІКАЙ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЫ — ГЭТА НАШ ЗАЛАТЫ ФОНД»

— Сяргей Аляксандравіч, ветэраны вайны і службы аховы — наколькі блізка вам як кіраўніку гэтая катэгорыя людзей?

— Ветэраны Вялікай Айчыннай вайны — гэта наш залаты фонд. Хацелася б зрабіць для іх усё магчымае не толькі ў святэ, але і ва ўсе наступныя дні і гады, каб яны адчувалі сябе ахінутымі нашым клопатам і бяспечнай удзячнасцю за свой подзвіг.

У Дэпартаменце аховы заўсёды асабліва ўвага надаецца ветэранам, а ўдзельнікам Вялікай Айчыннай — тым больш. Усё па рэспубліцы тых, у каго за спінай засталася ваенная гады трыгоў і бяспечных нацэй і хто пасля стаў у вытокаў стварэння і стаўлення службы аховы, засталася не так ужо многа, усяго 217 чалавек.

Практычна ўсе найважнейшыя падзеі ў жыцці і дзейнасці падраздзяленняў аховы — службовыя калегіі, урачыстыя мерапрыемствы — стараемся праводзіць з іх удзелам. Не ва ўсіх ветэранаў сёння добрае здароўе, але дэпартаментам робіцца ўсё магчымае, каб падтрымаць іх матэрыяльна і маральна. Адна з традыцыйных форм гэтай працы — наведванне ветэранаў дама. Штомесяц супрацоўнікі кадраванага апарата і падраздзяленні ідэалагічнай работы выязджаюць да іх, вывучаюць

умовы побыту, вырашаюць усялякія жыццёвыя пытанні. Напрыклад, купляем інвалідныя калёскі для тых, каму ўжо цяжка перамяшчацца, іншае спецыяльнае медыцынскае абсталяванне.

Рэгулярна ладзяцца сустрэчы асабовага складу з ветэранамі, не толькі ў Дзень утварэння службы аховы або ў Дзень міліцыі. Мы запрашаем нашых заслужаных гасцей у дні Прсыягі міліцыянераў, атрымання табельнай зброі, на выпускі курсантаў з Вучэбнага цэнтру і падобныя мерапрыемствы.

— Якія нетрадыцыйныя крокі робіць дэпартамент для ўдзелу ў жыцці ветэранаў вайны?

— Летас Дэпартамент аховы правёў акцыю «Ахова — ветэранам» па бязвыплатным абсталяванні сродкамі ахоўнай сігнала-

зацы дамоў і кватэр ветэранаў вайны. Прычым многія з іх не мелі дацыхнення да службы аховы — гэта былі Героі Савецкага Саюза і іншыя заслужаныя людзі. Акцыя была прымаркаваная да 65-годдзя вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, але гэта не адзіны і далёка не апошні наш крок насустрач ветэранам.

— Якая аддача ад працы, што праводзіцца ў гэтым кірунку?

— Ад нашых франтавікоў мы атрымліваем каласальную аддачу, іх вопыт і бяспечны аўтарытэт з'яўляюцца вельмі моцным маральна-псіхалагічным рэсурсам, стымулам для супрацоўнікаў працаваць сумленна і эфектыўна, і яго трэба выкарыстоўваць. Ветэраны шэфствуюць над маладымі кадрамі, прыносяць вопыт паліцэйскага наваення, што, зразумела ж, павялічвае лепшыя міліцэйскія традыцыі і прэстыж міліцэйскай службы.

Напярэдні 65-годдзя Вялікай Перамогі над нямецка-фашысцкімі захопнікамі мне хацелася б шчыра і ад усёй душы падзякаваць нашым дарагім ветэранам, чые жыццё было сапраўды подзвігам і прыкладам для многіх пакаленняў. Перамогішці ў вайне, яны яшчэ многія гады аддалі высякароднай справе аховы грамадзян ад злачынных замахаў. Дзякуй вам за ўсё і нізкі паклон!

ЛЁС ПАРТЫЗАНА

Віктар Іванавіч Ашчэпкава з Пастаўскім раёнам звязан лёс.

Нарадзіўся Віктар Іванавіч у Башкірыі. Пасля жыві ў Горкі (цяпер Ніжні Ноўгарад). Да 1942 года працаваў канструктарам на ваенным заводзе. Пасля дасягнення прызыўнага ўзросту адкавананага і дзейнага хлопца накіравалі ў школу снайпераў, а пасля ў школу камсамольскіх работнікаў. Пасля заканчэння вучобы Віктар Іванавіч адрывалі ў тыл ворага, на тэрыторыю акупаванай Беларусі, у асобную дыверсійна-разведвальную брыгаду імя Леніна, якая дыслакавалася ва Ушацкім раёне Віцебскай вобласці ў славуцкай і геранічнай у тыя гады партызанскай зоне. Вяваць давялося ў разведцы, і за гады ліхалецтва ў шэрагу салдатаў і паўдальнікаў.

таваных чалавек, якія паступілі ў распараджэнне НКУС. Віктар Іванавіч апынуўся сярод іх.

Пачынаў новую службу Ашчэпкава памочнікам оперуаўнаважанага Працаваў у Докшыцах, Браславе, Дунілавічах (у тыя гады — раёны цэнтру), а ў апошні час — у Пастаўшчыне. У першыя пасляваенныя гады міліцыянеры кожны дзень і ноч рызыкавалі жыццём, ліквідувалі банды групы. Для Віктара Ашчэпкава як супрацоўніка міліцыі вайна скончылася праз многія гады пасля Перамогі...

У 1963 годзе ў Паставах Віктар Іванавіч быў назначаны на пасаду старшага следчага, а пасля ўзначаліў раённы аддзел пазаведамаснай аховы. Менавіта з гэтай пасады ў 1979 годзе пайшоў на заслужаны адпачынак. Але, відаць, такі ўжо ў гэтай чалавеча характар, што не можа ён здаць склапы рукі. Менавіта таму Віктар Іванавіч часта наведваецца ў Пастаўскае аддзяленне Дэпартамента аховы. Ужо шмат гадоў ён узначальвае Савет ветэранаў органаў унутраных спраў Пастаўшчыны. І сёння, нягледзячы на стаўны ўзрост, Віктар Іванавіч знаходзіць сілы актыўна ўдзельнічаць у выхаванні маладога пакалення супрацоўнікаў органаў унутраных спраў, перадаваць ім свой багаты жыццёвы і практычны вопыт.

ЗАПАВЕТНАЕ СЛОВА «ЖЫВЫ»

Душа калектыўу
Вы — нашай Родины героі!
Фашисты били Вас огнём,
А Вы разбили и душой!

Лёс Васіля Прохаравіча Яшкова аказваўся добразычлівым — ён вярнуўся з перамогай.

У пачатку вайны 19-гадовы Васіль трапіў у лік курсантаў Махачкалінскага ваенна-марскага вучылішча. Вяваў на Калінскім, 1-м Прыбалтыйскім, 3-м Беларускам франтах. Пасля перамогі над фашыскай Германіяй яго вопытны баец быў накіраваны на Далёкі Усход для вядзення баявых дзеянняў супраць японскіх інтэрвентаў. За гераічную службу Васіль Прохаравіч узнагароджаны ордэнамі

Айчыннай вайны 2-й і 1-й ступені, медалі «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй», «За баявыя заслугі».

Пасля вайны Васіль Прохаравіч выбраў міліцэйскую службу. Прайшоў шэраг пасаў у розных падраздзяленнях, у розных рэгіёнах Беларусі. У 1966 годзе Яшкоў узначаліў пазаведамасную ахову Магілёўскай вобласці. Пры ім служба развілася, удасканальвалася тэхнічна, з'явілася новая паслуга — ахова кватэр грамадзян.

Больш за 30 гадоў Васіль Яшкоў на заслужаным адпачынку. Аднак у свае 88 гадоў не перастае працаваць у розных арганізацыях і з'яўляецца актыўным членам Савета ветэранаў Магілёўскага абласнога ўпраўлення Дэпартамента аховы. Неацэнная і практычная дапамога, аказаная Васілём Прохаравічам пры фарміраванні экспэзіцыі, якая адлюстроўвае гісторыю станаўлення падраздзяленняў аховы вобласці ў гісторыка-экспэзіцыйнай зале аблупраўлення. Гэта і асабістая дапамога ў зборы экспанатаў, і прыцягненне да працы іншых ветэранаў, і слуханне парады па фарміраванні асобных раздзелаў экспэзіцыі і, зразумела ж, бясцэнныя яго ўспаміны аб першапачатковай арганізацыі нясення службы па ахове маёмасці і дзяржаўнай уласнасці на Магілёўшчыне.

У ЖЫВЫХ ЗАСТАЛІСЯ НЯМНОГІЯ

«Восемь десятков с половиной На моем уже счету — Трудно верится, но с Судьбою Я в согласии живу».

(В. Кисляк)

Аляксей Самянавіч нарадзіўся 11 сакавіка 1924 года ў вёсцы Архангельскага Пензенскай вобласці. У 1941 годзе скончыў сярэдняю школу, паступіў у Кемераўскае пяхотнае вучылішча. Вялікую Айчынную сустрэў радавым узвода сувязі 52 стралковага палка 77 стралковай дывізіі — яго, як і многіх іншых недавучаных курсантаў, адрывалі на фронт.

Аляксей Самянавіч адрывалі ў вучылішча сувязі ў Кіеве, а праз пару месяцаў ён стаў слухачом першай маскоўскай школы Гаюлаўскага ўпраўлення контрразведкі «Смерш». Спецпадраздзяленні «Смерш» пачалі фарміравацца яшчэ ў 1943 годзе для барацьбы з нямецкімі бандамі, якія пасля адступлення хаваліся на тэрыторыі Савецкага Саюза. Аляксей Самянавіч распрацаў вайну супраць іх зверстаў у сярэдзіне 1945 года. Успамінаць пра гэты час яму цяжка, кажа, што вельмі рэальна адлюстроўвае падзеі таго часу і

ОЗЕРАВА Вольга

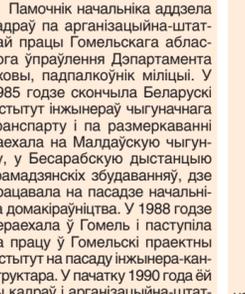

Памочнік начальніка аддзела кадры па арганізацыйна-штатнай працы Гомельскага абласнога ўпраўлення Дэпартамента аховы, падпалкоўнік міліцыі. У 1985 годзе скончыла Беларускае інстытут інжынераў чыгуначнага транспарту і па размеркаванні паехала на Мадэўскую чыгулку, у Бесарабскую дыстанцыю грамадзянскага збудаванняў, дзе працавала на пасадзе начальніка домакіраўніцтва. У 1988 годзе пераехала ў Гомель і паступіла на працу ў Гомельскі праектны інстытут на пасаду інжынера-каністэра. У пачатку 1990 года ён

прапанавалі пасаду інспектара групы кадры і арганізацыйна-штатнай працы аховы пры УУС Гомельскага аблвыканкама. У 2004 годзе Вольга была прызначана на пасаду памочніка начальніка аддзела кадры па арганізацыйна-штатнай працы Гомельскага абласнога ўпраўлення Дэпартамента аховы. За паспяхова працу ўзнагароджана ганаровымі граматамі Дэпартамента аховы і МУС, мае нагрудны знак Дэпартамента аховы «За аднаўра». А ў 2008 годзе Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь узнагароджана медалём «За бездакорную службу 10 гаў».

Дзясятныя вышынны кар'еры не пераходзяць Вользе быць цудоўнай мамай і жонкай. Яе любімыя хатнія захапленні — кветкі, вязанне, пляценне бісерам, але ў асноўным свайгольны час яна прысвячае дачы, якая з'яўляецца не толькі месцам псіхалагічнай разгрузкі, але і забяспечвае ўсю сям'ю натуральнымі прадуктамі.

ІГНАТОВІЧ Надзея

Міліцыянер роты па ахове банкаўскіх устаноў Пяршамайскага (г. Мінск) аддзела Дэпартамента аховы, сяржант міліцыі. З выдатнымі паказчыкамі і граматай Вучэбнага цэнтру Дэпартамента аховы «За сумленныя адносіны да выканання службовых абавязкаў, паспелі ў вучобе» яна прайшла першапачатковую 6-месячную падрыхтоўку і пачала выконваць свае службовыя абавязкі ў 2007 годзе. Доўга над выбарам прафесіі не думала, як кажа яна сама, міліцэйскае асроддзе ёй заўваме і звыклае з дзяцінства (бацька Надзеі — супрацоўнік аднаго з падраздзяленняў аховы сталіцы).

Людміла БАБУШКІНА

Капітан міліцыі роўна 20 гадоў аддала Ахове. Прайшла няпросты шлях станаўлення: ад інспектара канцільярды да інспектара міліцэйскай, ваенізаванай і вартвай службы Магілёўскага абласнога ўпраўлення Дэпартамента аховы МУС Рэспублікі Беларусь. Нядаўна, што яна разбіраецца і ў дагаворнай працы, і ў спецыфіцы суправаджэння грузаў, а таксама ведае тактыку дзейнасці супрацоўнікаў групы затрымання.

Акрамя таго што Людміла не толькі дысцыплінаваныя міліцыянер, спартсменка і нястрыманая актывістка, можна назваць яшчэ шэраг важкіх якасцяў: гасцінная гаспадыня, любячая жонка, мама дзюх дарослых дачок і, з нядаўняга часу, шчаслівая бабуля. Пабываўшы ў гасцяў і Людміла, можна безагаворачна пераканацца ў яе недасягненні і на хатняй ніве. Чаго толькі варта назва кулінарных навінак, прыгатаваных майстрам сваёй справы — «Страва багоў», «Асалода», «Напалеон» і, вядома ж, «Ахова».

Над спецыўпускам працавалі: Уладзімір ЗДАНОВІЧ, Аляксандр ГЕРАСІМАЎ, Юлія АКСЮЧЫЦ, Алена ЯРМАЛІНСКАЯ, Вольга КІПЧАНКА, Аксана САЛЯНЮК, Наталія ІГНАТОВІЧ.

ДЫВЕРСАНТ ЧЫГУНКІ

Нарадзілася Ганна Раманаўна 5 лютага 1923 года ў в. Сухоўчыцы Кобрынскага раёна ў сямі марака. Гэтая частка Беларусі ў той час знаходзілася пад уладай Польшчы, таму Ганна скончыла 4 класы польскай школы. Сам'я была вялікая, шасцёра дзяцей — дзве дачкі, чатыры сыны. Бацька служыў у Кранштаце і часта быў у лаванні.

Вайна прыйшла нечакана. Фашысцкія акупанты з наймавернай жорсткасцю апалчыліся супраць мірнага насельніцтва: забралі ежу, везлі ў Германію маладых жанчын. У Сухоўчыцах быў створаны партызанскі фронт. Ганна ўваходзіла ў склад групы, якая спецыялізавалася па дыверсіях на чыгунках. Пазней функцыі партызанскага атрада значна пашырыліся, прымушаны былі фашыстаў здаваць аб тым, што яны прыйшлі на гэтую зямлю. Жылі партызаны ў лесе, у зямлянках. Мясцовасць там баялістая, што і абцяжарвала ворагу спробы ліквідаваць атрад.

Самым складаным і адказным заданнем Ганна Дзенісенка лічыла дзяжурства на аэрадроме, калі патрабавалася дакладнасць у каардынацыі дзейнаў палітоў, каб не адбылася аварыя, ды і ахова самалётаў і грузоў — справа адказная.

У атрадзе Ганна Раманаўна пазнаёмілася з будучым мужам Сяргеем. Хлопцы быў родам з Кобрына, вайна заспела яго ў вёсцы, куды ён прыхаў да сваякоў. Сяргей застаўся вяваць у атрадзе.

Пасля заканчэння ўсіх этапаў акцыі будзе выпішаны бункет з апісаннем жыццёвых гісторыі і баявых подзвігаў ветэранаў, якія ў мірны час звязалі сваё жыццё са службай аховы.

У кожнага падраздзялення Брэстчынскіх ёсць пракаго расказаць у рамках нашага спецыўпуску. Але мы вырашылі спыніцца на Кобрынскім аддзеле Дэпартамента аховы. Менавіта тут працавалі вартуаўнікамі дзве цудоўныя і гераічныя жанчыны, якія прайшлі па дарогах Вялікай Айчыннай — Ганна ДЗЕНІСЕНКА і Аляксандра ТАНКУШЫНА.

Пасля заканчэння ўсіх этапаў акцыі будзе выпішаны бункет з апісаннем жыццёвых гісторыі і баявых подзвігаў ветэранаў, якія ў мірны час звязалі сваё жыццё са службай аховы.

ДЫВЕРСАНТ ЧЫГУНКІ

Нарадзілася Ганна Раманаўна 5 лютага 1923 года ў в. Сухоўчыцы Кобрынскага раёна ў сямі марака. Гэтая частка Беларусі ў той час знаходзілася пад уладай Польшчы, таму Ганна скончыла 4 класы польскай школы. Сам'я была вялікая, шасцёра дзяцей — дзве дачкі, чатыры сыны. Бацька служыў у Кранштаце і часта быў у лаванні.

Вайна прыйшла нечакана. Фашысцкія акупанты з наймавернай жорсткасцю апалчыліся супраць мірнага насельніцтва: забралі ежу, везлі ў Германію маладых жанчын. У Сухоўчыцах быў створаны партызанскі фронт. Ганна ўваходзіла ў склад групы, якая спецыялізавалася па дыверсіях на чыгунках. Пазней функцыі партызанскага атрада значна пашырыліся, прымушаны былі фашыстаў здаваць аб тым, што яны прыйшлі на гэтую зямлю. Жылі партызаны ў лесе, у зямлянках. Мясцовасць там баялістая, што і абцяжарвала ворагу спробы ліквідаваць атрад.

Самым складаным і адказным заданнем Ганна Дзенісенка лічыла дзяжурства на аэрадроме, калі патрабавалася дакладнасць у каардынацыі дзейнаў палітоў, каб не адбылася аварыя, ды і ахова самалётаў і грузоў — справа адказная.

У атрадзе Ганна Раманаўна пазнаёмілася з будучым мужам Сяргеем. Хлопцы быў родам з Кобрына, вайна заспела яго ў вёсцы, куды ён прыхаў да сваякоў. Сяргей застаўся вяваць у атрадзе.

Пасля заканчэння ўсіх этапаў акцыі будзе выпішаны бункет з апісаннем жыццёвых гісторыі і баявых подзвігаў ветэранаў, якія ў мірны час звязалі сваё жыццё са службай аховы.

У кожнага падраздзялення Брэстчынскіх ёсць пракаго расказаць у рамках нашага спецыўпуску. Але мы вырашылі спыніцца на Кобрынскім аддзеле Дэпартамента аховы. Менавіта тут працавалі вартуаўнікамі дзве цудоўныя і гераічныя жанчыны, якія прайшлі па дарогах Вялікай Айчыннай — Ганна ДЗЕНІСЕНКА і Аляксандра ТАНКУШЫНА.

ДЫВЕРСАНТ ЧЫГУНКІ

Нарадзілася Ганна Раманаўна 5 лютага 1923 года ў в. Сухоўчыцы Кобрынскага раёна ў сямі марака. Гэтая частка Беларусі ў той час знаходзілася пад уладай Польшчы, таму Ганна скончыла 4 класы польскай школы. Сам'я была вялікая, шасцёра дзяцей — дзве дачкі, чатыры сыны. Бацька служыў у Кранштаце і часта быў у лаванні.

Вайна прыйшла нечакана. Фашысцкія акупанты з наймавернай жорсткасцю апалчыліся супраць мірнага насельніцтва: забралі ежу, везлі ў Германію маладых жанчын. У Сухоўчыцах быў створаны партызанскі фронт. Ганна ўваходзіла ў склад групы, якая спецыялізавалася па дыверсіях на чыгунках. Пазней функцыі партызанскага атрада значна пашырыліся, прымушаны былі фашыстаў здаваць аб тым, што яны прыйшлі на гэтую зямлю. Жылі партызаны ў лесе, у зямлянках. Мясцовасць там баялістая, што і абцяжарвала ворагу спробы ліквідаваць атрад.

Самым складаным і адказным заданнем Ганна Дзенісенка лічыла дзяжурства на аэрадроме, калі патрабавалася дакладнасць у каардынацыі дзейнаў палітоў, каб не адбылася аварыя, ды і ахова самалётаў і грузоў — справа адказная.

У атрадзе Ганна Раманаўна пазнаёмілася з будучым мужам Сяргеем. Хлопцы быў родам з Кобрына, вайна заспела яго ў вёсцы, куды ён прыхаў да сваякоў. Сяргей застаўся вяваць у атрадзе.

Пасля заканчэння ўсіх этапаў акцыі будзе выпішаны бункет з апісаннем жыццёвых гісторыі і баявых подзвігаў ветэранаў, якія ў мірны час звязалі сваё жыццё са службай аховы.

У кожнага падраздзялення Брэстчынскіх ёсць пракаго расказаць у рамках нашага спецыўпуску. Але мы вырашылі спыніцца на Кобрынскім аддзеле Дэпартамента аховы. Менавіта тут працавалі вартуаўнікамі дзве цудоўныя і гераічныя жанчыны, якія прайшлі па дарогах Вялікай Айчыннай — Ганна ДЗЕНІСЕНКА і Аляксандра ТАНКУШЫНА.

ДЫВЕРСАНТ ЧЫГУНКІ

Нарадзілася Ганна Раманаўна 5 лютага 1923 года ў в. Сухоўчыцы Кобрынскага раёна ў сямі марака. Гэтая частка Беларусі ў той час знаходзілася пад уладай Польшчы, таму Ганна скончыла 4 класы польскай школы. Сам'я была вялікая, шасцёра дзяцей — дзве дачкі, чатыры сыны. Бацька служыў у Кранштаце і часта быў у лаванні.

Вайна прыйшла нечакана. Фашысцкія акупанты з наймавернай жорсткасцю апалчыліся супраць мірнага насельніцтва: забралі ежу, везлі ў Германію маладых жанчын. У Сухоўчыцах быў створаны партызанскі фронт. Ганна ўваходзіла ў склад групы, якая спецыялізавалася па дыверсіях на чыгунках. Пазней функцыі партызанскага атрада значна пашырыліся, прымушаны былі фашыстаў здаваць аб тым, што яны прыйшлі на гэтую зямлю. Жылі партызаны ў лесе, у зямлянках. Мясцовасць там баялістая, што і абцяжарвала ворагу спробы ліквідаваць атрад.

Самым складаным і адказным заданнем Ганна Дзенісенка лічыла дзяжурства на аэрадроме, калі патрабавалася дакладнасць у каардынацыі дзейнаў палітоў, каб не адбылася аварыя, ды і ахова самалётаў і грузоў — справа адказная.

У атрадзе Ганна Раманаўна пазнаёмілася з будучым мужам Сяргеем. Хлопцы быў родам з Кобрына, вайна заспела яго ў вёсцы, куды ён прыхаў да сваякоў. Сяргей застаўся вяваць у атрадзе.

ЗА РУЛЁМ ПАД... ЧУЖЫМ ПРОЗВІШЧАМ

Пазбавілі вадзіцельскіх правоў — атрымаў другія, выкарыстаўшы пашпарт стрычнага брата

У кастрычніку мінула года грамадзяніну Азербайджана Джавіду Бабаеву, які вучыцца на платнай аснове ў адным з гродзенскіх універсітэтаў, патэлефанавалі з цэнтра па працы з замежнымі студэнтамі і паведалі пра веліміх сур'ёзную праблему, што можа перашкодзіць яго далейшай вучобе. Справа ў тым, што хутка заканчваецца выдзеленыя яму часовы дазвол на знаходжанне ў Беларусі, аднак на новы тэрмін ён зарэгістраваў, аднак не будзе, паколькі мае шмат парушэнняў па лініі Дзяржаўтайнспекцыі.

Джавід накіраваўся ў міграцыйную службу, дзе яго азнаёмілі з інфармацыяй аб шматлікіх адміністрацыйных правапарушэннях, здзейшчаных на дарогах кіроўцам Бабаевым, што з'яўляецца падставай для адмовы ў працягу часовай рэгістрацыі на тэрыторыі Беларусі. І гэта пры тым, што ў 22-гадовага хлопца... няма ні правоў, ні аўтамабіля, ён не вучыцца на кіроўцу ні ў Азербайджане, ні ў Гродне, куды прыехаў каб атрымаць вышэйшую адукацыю. І раттам — перавысіў хуткасны рэжым, іншыя парушэнні Правілаў дарожнага руху. Як жа такое магчыма? Мо некая блытніна з прозвішчамі ў камп'ютарнай базе?

Усё стала зразумела, калі Джавіду паказалі дакументы з фотаздымкамі парушальніка: на іх былі... яго стрычны, на тры гады старэйшы брат Руслан Бабаев. Зрытты, гэта відэаочна сваяк, а чужы чалавек можа і пераблытаць, дзе Джавід, а дзе Руслан, настолькі яны падобныя, зазначае начальнік аддзела дазвання АУС адміністрацыі Кастрычніцкага раёна г. Гродна Уладзіслаў ПІКУЛІН.

У астатнім жа і добра, што падабенства паміж гэтымі маладымі людзьмі няшмат. Джавід Бабаев нарадзіўся ў Азербайджане і цяпер, паводле яго слоў, паспяхова здзе сеці ў горадзе над Нёманам, з Крымінальным кодэксам дагтуль не канфіктаваў. А вось ураджэнец і грамадзянін Беларусі Руслан Бабаев, мажліва, і някескі сплесар па рамоне аўтамабільнага электраабсталявання, аднак з законапаслухмянасцю ў яго — праблема. Ён ужо неаднойчы прыцягваўся да суда, у тым ліку і як кіроўца транспартнага сродку.

Крымінал

«ЗАСВЯЦІЛАСЯ» ЛІКВІДАВАНАЕ ПРАДПРЫЕМСТВА

РЭКВІЗІТЫ КАМЕРЫЧЫЙНАЙ СТРУКТУРЫ, ЯКАЯ ПЯЦЬ ГАДОў ТАМУ СЫШЛА З РЫНКУ, ВЫКАРЫСТАЛІ МАХЛЯРЫ ДЛЯ СВАЁЙ АФЕРЫ

Прайдзевыты былі выкрытыя, паводле звестак прэс-афіцэра Цэнтральнага РУУС Кацярыны Лісоўскай, калі прадстаўнікі падманутай сталічнай фірмы звярнуліся на дапамогу да праваахоўнікаў: гэтая арганізацыя заключыла дагавор на пастаўку чайнай і кававай прадукцыі на суму 10,5 мільёна рублёў з іншай камерычнай структурай, аднак пасля адмоўнай прадукцыі так і не дачкавалася грошай. Справа ў тым, што адной з умоў дагавору была адтэрміноўка плацяжы пакупніком на 25 дзён: усё тэрміны вышлі, а даўжнікі нібыта пад зямлю прававіліся. Праўда, пасля звароту працярпелых супрацоўнікаў міліцыі ўдалося знайсці зніклых — «кідаламі» аказаліся муж з жонкай, а таксама тры ўдзельнікі аферы, які мяркуюцца, яе арганізатар, які валодаў рэвізійнай ліквідаванай пяць гадоў таму фірмы. «Чарнавая» я праца дасталася сямейнай пары, дзе жанчына іграла ролю бізнэс-лэдзі, а мужчына — грукчына, які забіраў тавар. Прычым першая настолькі выклікала давер у суразмоўцаў, што ёй удалося спіліць партнёршу на падпісанне дагавора і пастаўку тавару. На руках у «дырэктаршы» былі і дакументы фірмы: гэта ўжо высветлілася потым, што арганізацыя не існуе. Пасля затрымання махляроў праваахоўнікі высвятляюць у тым ліку куды падзеўся тавар і яким чынам да іх трапіла пачатка ліквідаванай арганізацыі.

НЕСАПРАЎДНЫ «ПАЛКОЎНІК»

У ваенным гарадку Калодзіцкіх праваахоўнікі затрымалі 25-гадовага непрацоўчага хітруна, які на працягу некалькіх месяцаў падбухтоўваў мічаніна да дачы хабару нібыта службовым асобам праваахоўных органаў.

Як паведалі кіраўніцтвам «Звязды» ў аддзельным інфармацыі і грамадскіх сувязях УУС Мінаблыканкама, 30-гадоваму жыхару сталіцы «дабрэдзкі», які браўся дапамагчы, назваўся ні абі камі, а супрацоўнікам Камітэта дзяржаўнае бяспекі. А таму, заўважыў праіздэсвіт, ён можа дапамагчы з вырашэннем пытання аб спыненні супрацоўнікімі міліцыі праверкі па факце набывання гэтым мічанінам аўтамабіля «Аўдзі». За такую дапамогу і падбухтоўваў даць хабар. Затрымалі падазронага, калі ён атрымаў ад чалавека 250 долараў ЗША.

Ігар ГРЫШЫН.

ВЗЯЦЬ АДЗЕННЕ... КАНТРАБАНДАЙ

Супрацоўнікі Кобрынскага РАУС, дзяржаўна-кантролю і пагранічнікі на аўтамагістралі каля в. Барыскага затрымалі аўтамабіль «Аўдзі 100», у якой беспаспартныя перавозілі адзення на ў \$5 млн рублёў.

А ў пасёлку Дзівін тармазвалі «Фалксваген», у якім знаходзілася 6 сумак з адзеннем на 50 млн рублёў. 39-гадовы вадзіцель заявіў, што сумкі знайшоў на мясцовай звалцы. У гэты ж дзень грамадзянін Расій Феданкава «Аўдзі» спрабаваў перавезці праз мяжу 90 жаночых блузак. Кантрабанда канфіскавана, а лёс аўтамабільнага вырашчы суд.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

ЗАБОЙСТВА ЦІ САМАЗАБОЙСТВА Ў ВАЕННАЙ ЧАСЦІ?

«Ваш сын памёр», — такі званок раздаўся ў кватэры Галіны Цівуноўч. На тым баку провада казалі, што яе васманнаца-цігадовы Сярожа застрэліўся падчас службы на пасту. Не паверыўшы, што яе сын можа такога зрабіць, Галіна Мацвееўна і яе муж восьм гадоў спрабуюць дабіцца праўды... Пра гэта яна расказала ў сваім звароце ў радыёцэнтр.

Галіна Мацвееўна жыве разам з мужам і дачкой у невялікай кватэры горада Маладзечна. Інавалід другой групы, цяпер на пенсіі.

— Вы ведаеце, мой сын не мог такога зрабіць, — з парoga расказвае Галіна Мацвееўна. Мы праходзім у залу, і першае, што кідаецца ў вочы, — партрэт маладога чарнявага хлапца ў рамцы на сцяне.

— Сярожа мой і армію ішоў без праблем, не адмаўляўся, — працягвае Галіна Мацвееўна, — Напачатку ён служыў у ваіскавай часці ў Печам, там была досыць складаная падрыхтоўка. Калі мы да яго прызвалі і прывозілі паесці, дык ён з такой прагнасцю накідаўся на усё. А ўжо на службе ў Гродна паправіўся, атрымаў званне маладошага сяржанта. Задаволены быў вельмі. Мы прыязджалі, дык ён казаў, што яму вельмі падабаецца ітд служыць.

«ВЕЛІКІ ДЗІУНА У ЯГО ПОЗА БЫЛА. ЁН ЛІЯХАУ РОЎНЕНЬКА НА АЎТАМАЦЕ»

Сяргей Цівуноўч, паводле запісу ў пасведчанні аб смерці, памёр ў выніку трох скразных кулявых раненняў у шыю і галаву з шырокім пашкоджаннем галаўнога мозгу.

— Яго ў той дзень паставілі ахоўваць склады. На вышку, — памешаваць лыжачкай гарбату, распявае Галіна Мацвееўна. — Прыкладна ў гадзіну дня, па экспертызе, ён памёр. Па афіцыйнай версіі: ён скончыў жыццё самабуйствам: з аўтамата стрэліў сабе ў падбародак. У галаве тры адтуліны,

у май 2006 года Руслана пазбавілі вадзіцельскіх правоў усіх катэгорый на 2 гады 6 месяцаў. Як падзейнічала? У тым жа годзе — чарговае затрыманне за кіраванне аўтамабілем у стане алкагольнага ап'яняння з забаронай садзіцца за руль да снежня 2011-га.

Што робіць Бабаев пасля забавулення яго вадзіцельскіх дакументаў? Два гады ён... працягвае кіраваць рознымі аўтамабілямі з дазволу сваіх знаёмых, за што неаднойчы затрымліваецца супрацоўнікамі ДАІ і караецца адміністрацыйнымі санкцыямі. А затым, калі на вучобу ў Гродна прыязджае ягоны стрычны брат, узнікае ідэя скарыстацца сваім фізіянамічным падабенствам з Джавідам.

Калі верыць тлумачэнням студэнта на допыты, дык было так. У верасні 2007 года яму тэлефанаў дзядзька, бацька Руслана, каб прынес пашпарт. Аказваецца, ён патрэбны, каб узяць крэдыт для аплаты вучобы Джавіда Бабаева ў ВНУ. Пашпарт з адзнакай аб часовай рэгістрацыі павінен быць з чалавекам пастаянна. Таму ўвесь тыдзень, пакуль быў бэ пашпарта, Джавід нікуды, акрамя вучобы, не хадзіў. Але нешта з фінансавай падтрымкай не атрымалася.

Потым, у лютым наступнага года, зноў жа «ў мтах афармлення крэдыту» спатрабілася характэрныя звесткі з універсітэта. Маўляў, калі яна будзе станоўчай, то значна павышаюцца шанцы на атрыманне дзяржаўнай пазыкі. Дрозна ведаючы беларускія законы і, у прыватнасці, парадак крэдытавання вучобы ў ВНУ, Джавід паверыў і ў гэта, прынес сваяку характэрныя звесткі.

А тым часам Бабаев, не чакаючы заканчэння тэрміну забароны на кіраванне транспартам, распачынае афэру па атрыманні вадзіцельскага пасведчання на імя свайго стрычнага брата. Спачатку трэба прайсці медыцынскую вадзіцельскую камісію. У рэгістрацыю ваеннага шпітала на Руслана, які прад'яўляе пашпарт Джавіда і сваю фатаграфію, заводзіць амбулаторную карту, кандыду ў шафэры выдаюць бланк даведкі аб прыгоднасці да кіравання транспартнымі сродкамі, і ён ідзе па ўрачач. А затым, прайшоўшы медкамісію ў шпіталі, а таксама спецыялістаў цэнтры «Псіхіятрыя-наркалогія», накіроўваецца ў аўтавучэбны камбінат, дзе

ад імя брата запўняе дагавор на аказанне паслуг па навучанні і анкету.

Атрымаўшы пасведчанне аб заканчэнні аўтавучэбнага камбіната, перад здачай экзаменаў ДАІ Руслан перадае выкладчыку пашпарт Джавіда, аформленую на яго медыцынскую даведку, а таксама неабходна для допуску да экзаменаў квітанцыі аб аплаце дзяржшкольні, таксама на імя брата. Пасля чаго пасляхова здае і тэарэтычны, і практычны экзамены, выкарыстоўваючы экзамэнацыйную картку з уласным фотаздымкам і анкетнымі звесткамі Джавіда. І ў выніку атрымаў вадзіцельскае пасведчанне і талон папярэджанняў як «Бабаев Уладзіслаў Анваравіч».

Дакументамі на імя стрычнага брата Руслан карыстаўся больш за паўтара года. Не маючы ўласных «колаў», ён раз'язджаў на аўтамабілях сваіх знаёмых («Аўдзі 100», «Аўдзі А4», «Мерседэс Бэнц 240», «Мазда», «Альфа-Рамэа», «Опель Аскона»), прычым у ранейшым стылі: каля дзсятка разоў ягоныя парашэнні за рулём спыніліся супрацоўнікамі ДАІ і караліся штрафам. У апошнім выпадку прыбор «Віцязь» зафіксаваў, што Бабаев рухаўся па абласным цэнтры з хуткасцю прыкладна 85 кіламетраў у гадзіну (дапушчальна на гэтым участку — 60 км/г).

І грашовымі санкцыямі цяпер не абмысліся, бо на гэты момант Дзяржаўтайнспекцыя ўжо мела арыёнчыроўку аб фальшывым вадзіцельскім пасведчанні.

Сёння Джавід Бабаев працягвае вучыцца ва ўніверсітэце, а Руслан Бабаев, згодна з прыгаворам суда Кастрычніцкага раёна г. Гродна, на два гады абмежавалі волю з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу. Дарэчы, на допыце ён заявіў, што атрымаўшы незаконным шляхам вадзіцельскія дакументы ён затым, вярнуўшы іх уласна

Наша даведка

Выкарыстанне звестак з чужых пашпартаў, вадзіцельскіх і службовых пасведчанняў — распаўсюджаная з'ява ў крмінале. У Маскве арудоўць нават цэлыя групы зладзеяў-кішэннікаў са спецыялізацыяй на крадзяж дакументаў, якія затым выкарыстоўваюць у розных камерычных і грамадзянска-прававых здэлках.

Надаўна, напрыклад, сышчыкі затрымалі групу махляроў, якія афармлялі аўтакрэдыты на ўкрадзеныя пашпарты. Купленныя машыны аферысты, не ставячы на ўлік, прадавалі і дзялілі нажыву. Банкі, своечасова не атрымаўшы плацяжы, звярталіся да людзей, на чьё імя быў аформлены крэдыт. Усе яны ў свой час згубілі пашпарт. Дзюх членаў банды, грамадзяніна Украіны і ўраджынца Беларусі, затрымалі ў рэстаране за дзельную аднаго з аўтакрэдытаў у памеры 150 тысяч расійскіх рублёў.

У адзёе выкрылі жанчыну, якая, «пазычыўшы» ў сваёй знамай пашпарт з ідэнтыфікацыйным кодам, узяла ў банку пазыку на 15 тысяч грыўнаў. Зразумела, не на сваё імя. А ў Вінніцы затрымалі служачыя фінансавы ўстановы, якія афармлялі спажывецкія крэдыты на жыхароў па ксерокапіях пашпартаў, што паступаліся дырэктарам аднаго з інтэрнатаў.

У некаторых выпадках махляры называюцца работнікамі рэалітарскай кампаніі, перакановачы гаспадар кватэры перадаць ім арыгіналы дакументаў на жыллё. Альбо іх удаецца атрымаць дублікаты такіх дакументаў, выкарыстоўваючы пашпарт гаспадар. Пасля гэтага махляры шукаюць пакупніка на кватэру і па падрабленай даверанасці ажыццяўляюць здзелку.

А вось адным маскоўскім падпрымальнікам зацікавіліся сышчыкі з Краўскай вобласці. Нецанана для сябе ён даведваўся, што з'яўляецца заснавальнікам буйнога гандлёвага холдынга ў гэтым рэгіёне і, набраўшы ў мясцовых банках крэдытаў, «кінуў» іх на некалькі соцень мільёнаў рублёў. Аказалася, што ва існуючых дакументах гэтай фірмы знікліся звесткі з яго ранейшага пашпарта, які быў згублены ў канцы 90-х гадоў мінулага стагоддзя.

Каб не стаць ахвярай чужых афераў, у выпадку страцы любых дакументаў трэба не чакаць, калі іх вернуць за ўзнагароджанне, а адразу ж звяртацца ў міліцыю.

Кватэрнае пытанне

Паколькі гэтая сям'я не адносіцца да ліку маладых або шматдзетных, то згодна з пунктам 5 Інструкцыі аб парадку вызначэння велічыні льготнага крэдыту, зацверджанай пастановай Мінбудархітэктуры ад 27 чэрвеня 2003 г. № 14, велічыня такога крэдыту вызначаецца зыходзячы з памеру агульнай плошчы, якая падлягае льготнаму крэдытаванню, жыллага памяшкання, якое будзецца (рэканструюецца) або набываецца, і вызначаецца як рознасць паміж нарміруемым памерам агульнай плошчы будучага жылля (у залежнасці ад колькасці членаў сям'і) і агульнай плошчы жылля, якое маецца. У выпадку, калі ў жыллым памяшканні застаюцца пражываць члены сям'і, памер агульнай плошчы, якая падлягае льготнаму крэдытаванню, жыллага памяшкання, якое будзецца, вызначаецца шляхам памяншэння нарміруемага памеру агульнай плошчы жыллага памяшкання для вызначэння велічыні льготнага крэдыту на рознасць паміж агульнай плошчай жыллага памяшкання, якое знаходзіцца ва ўласнасці, і агульнай плошчай з разлуку 20 кв. метраў на кожнага, хто застаецца пражываць у жыллым памяшканні.

Што датычыцца спрэчнага пытання аб прызнанні членамі сям'і ўласніка жыллага памяшкання братаў заяўніцы, які таксама застаюцца пражываць у доме разам з яго ўласнікам (маці мужа), то згодна з артыкулам 29 Жыллёвага кодэкса і артыкулам 59 Кодэкса аб шлюбe і сям'і, ішчы сваякі мужа і жонкі могуць быць прызнаныя ў судовым парадку членамі сям'і, калі яны пражываюць сумесна і вядуць агульную гаспадарку.

Віктар САВІЦКІ.

«Усе былі ўпэўненыя, што я загінуў!»

90-гадовага Фёдара Песенку не забываюць яго былыя калегі — супрацоўнікі Гомельскага ўпраўлення Камітэта дзяржаўнай бяспекі. Юбілейны медаль «65 гадоў Перамогі ў Вялікай Айчыннай вайне 1941—1945 гг.» падпалкоўнік у адстаўцы атрымаў з рук прадстаўнікоў Гомельскага аддзялення Беларускай грамадскай арганізацыі ветэранаў КДБ «Гонар».

Ён пачаў служыць Радзіме яшчэ напярэдадні Вялікай Айчыннай — у 1940 годзе з Бранскай вобласці юнака прызвалі ў Чырвоную Армію. А ў ліпені 1941-га Фёдар Песенка стаў курсантам Маскоўскай авіяцыйнай школы, якую тэрмінова закончыў у верасні — на фронце былі патрэбны кадры. Хутка асвойваў вядомыя баявыя машыны: ІЛ-2, ПО-2, Р-5, СБ, УТ-2. На іх з сакавіка 1943 па май 1945 ён здзейсніў больш за 300 вылетаў. У ходзе аднаго самалёт быў забіты, але ж пілот змог пасадзіць яговую машыну на свабоднай тэрыторыі.

— Калі я дабраўся да сваіх, та варышы мае былі ўжо ўпэўненыя, што я загінуў, і адзін з іх нават страціў прытомнасць, калі паба-

чыў жывым, — расказвае Фёдар Алімпіевіч.

За мужнасць і адвагу Фёдар Песенка ўжо ўзнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі. Зразумела, гэта далёка не адзіная ўзнагарода на грудзях ветэрана. Сярод асабліва дарагіх — медалі «За баявыя заслугі» і «За ўзяцце Берліна». Калі дэмабілізаваўся, форму ўдзельніц вайны не зняў — толькі змяніў, бо пачаў служыць у органах дзяржаўнай бяспекі. Лёс кідаў не так, як на вайне, але ж працаваў і ў Мінскай, і ў Браскай, а з 1963 года ў Гомельскай вобласці — да пенсіі ў 1971 годзе.

18 ветэранаў-чэкістаў Гомельшчыны атрымаюць ўзнагароды з рук сваіх калеж напярэдадні сёлёнскага юбілея Перамогі. Тыя, хто ў

А ТЫ ПАБАЧЫЎ ВЫСТАВУ ПЛАКАТАЎ?

ВЫСТАВА ваенных плакатаў адкрылася ў Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі. На ёй прадстаўлена каля 70 адзінак друкаваных арыгінальных плакатаў 1941-1945 гадоў фронтавой, тылавой, акупацыйнай і партызанскай тэматыкі.

— Ужо ў першы дзень вайны перад Саюзам мастакоў СССР была пастаўлена задача накіраваць усё свае мастацкія сілы ў часопісна-сатырычную графіку і плакат. І першы плакат Вялікай Айчыннай вайны нарадзіўся да вечара першага дня вайны, — расказвае Галіна Паўлюкоўская, старшы навукова-спрацоўнік аддзела навукова-фондавай работы музея гісторыі Вялікай Айчыннай вайны. — Яго аўтарамі былі мастакі Куркынскіс.

Гэты плакат у нас на выставе ёсць — ён называецца «Бялізтасна разгармілі і знішчылі ворага». Галіна Уладзіміраўна таксама расказала, што на выставе прадстаўлены іншыя плакаты першых туды туды вайны. Яны цікавыя тым, што ў іх вораг яшчэ паказаны сімвалічна і метафарычна — уобразе тарантула, скарыяна.

— Так паказаны вораг, бо яшчэ ніхто не ведаў, як ён выглядае. А вось далей на плакатах ужо ідуць выявы саевіцкіх герояў вайны, у тым ліку і нашых землякоў — напрыклад, генерала-маёра Даватара.

Ёсць у экспазіцыі і знакамітыя серыі плакатаў: «Баявы аловак», «Вокны ТАСС». Дарэчы, два плакаты з серыі «Вокны ТАСС» былі падаарваны непазрэда мастакамі Куркынскімі. Усё ж у фондах музея гісторыі ВАВ і Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі захоўваецца звыш 700 ваенных плакатаў.

На адкрыцці выставы супрацоўнікі Нацыянальнай бібліятэкі прэзентавалі яшчэ і новы дыск «Паклоніміся вялікім тым гадам...».

— Фактычна гэта электронная бібліятэка пра Вялікую Айчынную вайну, гэта наша першая спроба ў такім кірунку, — расказваў дырэктар Нацыянальнай бібліятэкі Раман МАТУЛІЦКІ. — Такім чынам мы спрабуем зрабіць першыя крокі больш даступнымі, і ў першую чаргу — для моладзі.

На дыску знаходзіцца больш за 12 тысяч бібліяграфічных запісаў пра выданыя на тэму вайны, што выдаліся з 1941 па 2010 гады, электронныя копіі 98 унікальных і пяцідзясці агульнага назвет-плакатаў, а таксама копіі насценнага, рукапісных матэрыялаў, плакатаў, 17 песень пра вайну. Набыць дыск можна ў шпілку ў самой Нацыянальнай бібліятэцы за 26 тысяч 70 беларускіх рублёў. А наведваць выставу ваенных плакатаў можна да 12 мая (траці паверх Нацыянальнай бібліятэкі, галерэя «Лабірынт»).

Павел БЕРАСЕЎ.

ФОНД «МИНСКОБЛГОСИМУЩЕСТВО» (организатор аукциона)

4 июня 2010 года в 11.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5 проводит аукцион по продаже объекта, находящегося в республиканской собственности, и права заключения договора аренды земельного участка для его обслуживания, которые составляют единый предмет аукциона

Сведения о предмете аукциона: Капитальное строение (инв. № 630/С-42615) и право заключения договора аренды земельного участка. Шестиэтажное здание инженерного корпуса (здание специализированное для металлургического производства и металлообработки), общей площадью 4816,9 кв.м, 1987 года постройки, фундамент бетонный монолитный, стены панельные, кирпичные, перегородки кирпичные, гипсовые, междуэтажные перекрытия железобетонные, крыша рулонная по бетонному основанию. Имеются инженерные коммуникации: центральное отопление, водопровод, электроосвещение, горячее водоснабжение, канализация, принудительная вентиляция, лифты (два пассажирских), ретрансляционная сеть (радио), телефон. Имеется возможность перепланировки помещений, здание расположено вдоль подъездной дороги, возможна организация подъездных путей и стоянки автомобилей, имеется так же возможность выделения дополнительной площади со стороны завода с организацией подъездных путей.

Объект расположен по адресу: Минская область, г. Молодечно, ул. Я. Купалы, 130 на земельном участке площадью 0,4756 га. Срок аренды земельного участка 30 лет. Условие использования земельного участка: для размещения объектов производственного назначения.

Начальная цена предмета аукциона: 1 577 636 267 рублей (в т.ч.: объект — 1 228 458 357, право заключения договора аренды земельного участка — 349 177 910). Размер задатка для участия в аукционе — 150 000 000 рублей.

Продавец объекта: Производственное республиканское унитарное предприятие «Молодеченский завод порошковой металлургии» (Минская область, г. Молодечно, ул. Я. Купалы, 130, тел.: (8 01767) 32472, 39010). Арендодатель земельного участка: Молодеченский районный исполнительный комитет (Минская область, г. Молодечно, ул. Виленская, 6).

Задаток для участия в аукционе перечисляется в срок по 2 июня 2010 года включительно на расчетный счет № 364290000841 в ОАО «АСБ Беларусбанк» в г. Минске, код 795, ул. Мясникова, 32, УНП 100128686, получатель платежа — фонд «Минскоблгосимущество».

Фотографии продаваемых объектов, а также информация об объекте аукциона и предметах аукциона дополнительно размещается на сайте Минского облисполкома: www.minsk-region.gov.by на странице фонда «Минскоблгосимущество» в разделе «Власть». «Управления и комитеты облисполкома». Участники аукциона могут быть гражданами, юридические лица и индивидуальные предприниматели Республики Беларусь, а также иностранные инвесторы (иностранное государство, объединения, международные организации, иностранные юридические лица, иностранные граждане, граждане Республики Беларусь, имеющие постоянное место жительства за границей, и лица без гражданства), заключившие с фондом «Минскоблгосимущество» соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона, подавшие в указанный в извещении срок заявления на участие в аукционе, к которому прилагаются следующие документы:

заверенная банком копия платежного поручения о внесении суммы задатка на текущий (расчетный) счет, указанный в извещении;

юридическим лицом Республики Беларусь или индивидуальным предпринимателем — копия документа, подтверждающего государственную регистрацию юридического лица или индивидуального предпринимателя, без нотариального засвидетельствования;

иностранным юридическим лицом — копия учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть подготовлена в течение шести месяцев до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения, документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, при необходимости легализованный в установленном порядке, с нотариально заверенным переводом на белорусский или русский язык;

представителем заявителя (кроме случаев, когда юридическое лицо представляет его руководитель) — доверенность, выданная в установленном законодательством порядке, при необходимости легализованная в установленном порядке, с нотариально заверенным переводом на белорусский или русский язык;

при подаче документов заявителем (его представителем) предъявляется документ, удо-

стоверяющий личность, а руководитель юридического лица также — документ, подтверждающий его полномочия.

ПОБЕДИТЕЛЬ ОБЯЗАН: Подписать протокол о результатах аукциона. В течение 10 рабочих дней со дня принятия местным исполнительным комитетом решения о предоставлении земельного участка победителю аукциона (претендент на покупку) обязан внести плату за право заключения договора аренды земельного участка, возместить затраты на организацию и проведение аукциона, в том числе расходы, связанные с изготовлением и предоставлением участникам аукциона документации, необходимой для его проведения, расходы, связанные с формированием земельного участка и изменением земельного участка в результате такого формирования, государственной регистрации в отношении этого участка. После совершения победителем аукциона (претендентом на покупку) названных действий, но не позднее 2 рабочих дней, в установленном порядке заключить с продавцом договор купли-продажи недвижимого имущества, а местным исполнительным комитетом — договор аренды земельного участка. Предоставить копии платежных документов организатору аукциона в течение одного рабочего дня со дня оплаты.

Аукцион проводится в соответствии с Положением о порядке организации и проведения аукционов по продаже объектов государственной собственности и на право заключения договора аренды земельного участка для обслуживания недвижимого имущества, утвержденным постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 26 марта 2008 г. № 462. Фонд «Минскоблгосимущество» вправе отказываться от проведения аукциона (продажи конкретного предмета аукциона) в любое время, но не позднее чем за три дня до даты его проведения.

Информация о затратах на организацию и проведение аук

І ўюны — наша багацце

КАЛІСЬЦІ ўюноў у нас хапала, і ў тая часы яны нават не лічыліся сур'ёзнай рыбай. А пасля асушэння балот колькасць уюноў рэзка знізілася. Тым не меней, у некаторых месцах Палесся яны яшчэ не перавяліся.

Зноў даводзіцца ўспамінаць дзяцінства, калі, уздышы сетку-таптуху, бег за вёску на тарфяныя ямы таптаць уюноў. Бывала, падымеш сетку, а яны круціцца, і ўхапіць не заўсёды ўдавалася. Прыносіў дамоў, кідаў у міску і пасыпаў солью — на ўюнах луска не бачная і не чысцяць, як звычайную рыбу. Уюны ў солі пачынаюць круціцца і ачышчаюцца ад руды — становяцца светлымі. Зараз бы, вядома, так не рабіў.

Некалі ўюноў было процьма, і мужыкі, здаралася, бралі іх вёдрамі. Торф, іл і ціна для ўюна — найлепшае месца, а вась у рэках з пратоchnай вадоў яны сустракаюцца рэдка.

Балоты Палесся можна лічыць радзімай уюноў, бо ў Заходняй Еўропе іх мала, няма на поўначы Расіі і ў Сібіры... Напрыклад, у Англіі — увогуле не ведаюць, што ёсць такая рыба, тое ж самае можна сказаць і пра Каўказ. Адным словам, уюноў можна лічыць нашай нацыянальнай рыбай.

У першай палове XX стагоддзя на Палессі сушаных уюноў прадавалі вязанкамі. Хачу звярнуць увагу на адзін момант.

Рачныя ракаў наш чалавек таксама не дужа любіў, а пазней іх пачалі лавіць да півана ды ў рэстаранах падаваць як далікатэс. Тое ж самае можна сказаць і пра ўюноў. Іх мяса асаблівае і адрозніваецца ад іншай рыбы. Яно ружаватае, вельмі тлуствае, мяккае і салодаватае. Праўда, крыху аддае цінай, але калі ўюноў яндрута патрымаць у пратоchnай вадзе, то пах знікае. З уюноў атрымліваецца добрая юшка, а сушаня, смажаныя (на салелі) вэнджаныя — смаката.

І наш чалавек гэта ўжо зразумев. Мне да напісання артыкула падтурхнуў факт браханьерства («Звязда» інфармацыя давала), калі на балодзе каля в. Малквічы супрацоўнікі Ганцавіцкай раённай інспекцыі аховы прыроды затрымалі браханьераў, якія ў час нерасту забароненымі прыладамі лавілі ўюноў. Іх у выхільні ранаі, калі браханьераў ужо выцягнулі ўлоў. У торце аднаго было 50 ўюноў, а ў мякку другога — 422. Улічышы, што шкода прыродзе нанесена ў буйным памеры, на месца затрымання былі выкінуты супрацоўнікі міліцыі.

Дарчы, у нашай газеце ў некалькіх нумарах вялася палеміка наконт дазволу лоўлі рыбы народнымі рыбалоўнымі прыстасаваннямі. Дык вось уюны якраз народным спосабам і былі адлоўлены, бо плечынем з ракуты «кашом» іх лавілі спрадвеку.

Сваю думку наконт гэтага выказаў і начальнік Ганцавіцкай раёнскай прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Аляксей Сызранцаў:

— Даць дазвол на такую лоўлю, то з гэтага нічога добрага не будзе. Наш чалавек не мае меры. Дай яму волю — вытапча ўсё жывое, і гаварыць пра бялагічную разнастайнасць ужо не давядзецца. А кожная істота мае права на існаванне.

Уюн — рыба невялікая. Калі ўдалося злавіць памерам у 25-30 см, то гэта ўдалая рыбалка. Браханьеры ж бяруць і драбнату, якой расці ды расці. І хоць уюн адкладвае прыкладна 150 тысяч ікрынак, але для гэтага ён павінен вырасці — дасягнуць паловай спеласці. Але ў таго, хто ловіць рыбу падчас нерасту, аб гэтым гаварыць не бачна. Штраф за браханьерства вялікі. Нават за самага драбнага ўюна давядзецца заплаціць 10 500 рублёў, а калі тых уюноў 422, то набяжыць салідная сума.

Толькі мяне больш цікавяць уюны, чым браханьеры.

Жывучасць уюноў здзіўляе. Летам часта невялікія сажалкі і балотцы перасыхаюць. Уся рыба застаецца на паверхні і гіне ці трапляе на абеда буслам ды чаплям, а ўюны выжываюць. Даводзілася адкопчаць іх з гразі рыдлёўкай. Зарываюцца на глыбіню 20-40 см і жывуць.

А яшчэ ўюны прадказваюць надвор'е. Жывуць яны на дне вадаёмаў, а на паверхні з'яўляюцца напярэдняй непагадзі. Уюны на паверхні вады — чайка наваліцы.

Рыба лічыцца нямой, а ўюн падае голас — пішчыць. Відэаочна, гэта звязана з тым, што ён здольны заглываць паветра і прапуськаць праз нутро.

А яшчэ ўюны прадказваюць надвор'е. Жывуць яны на дне вадаёмаў, а на паверхні з'яўляюцца напярэдняй непагадзі. Уюны на паверхні вады — чайка наваліцы.

Рыба лічыцца нямой, а ўюн падае голас — пішчыць. Відэаочна, гэта звязана з тым, што ён здольны заглываць паветра і прапуськаць праз нутро.

На Палессі ўюноў можна купіць па цане драбнага карпа — 3500 рублёў за кілаграм. Але кошт гэтай рыбы быў бы ў разы большы, калі б...

Вось заходзіў у магазін і ў гарлачаным аддзеле прадавец півана на разліў. Аматыры стаяць уздоўж сцяны, пацягваюць напой і прыкусваюць сушанымі кальмарамі, корушкай... Пакецікі з гэтымі прысмакамі ляжаць на вітрыне па цане 2 тысячы за пакецік. Хто паспытаў таго кальмара, ведае, што гэта такое — няякага смаку.

Нешта сярэдняе паміж карой і гумай. А каб у тым жа пакеціку ляжаў сушаны ўюн, то хто глядзеў бы на тых кальмараў ды корушак!

Ды не толькі нашым аматырам півана падсолены ўюн прыйшоўся б па смаку, магчыма, у Празе ці ў лонданскіх пабах пілі б півана з палескімі ўюнамі. Хто думаў, што на спімаках з нашых старадаўніх паркаў можна рабіць бізнэс?

Але ці можна параўнаць уюна са спімаком? Дай першаму добрую рэкламу і... але спачатку неабходна наладзіць раз'ездзены гэтай рыбай, а калі цягач яе з балота ды яшчэ ў перыяд нерасту, то будзе тое самае, што са спімакамі — знікчыць. Ухапіць дармавога можна раз, другі... Але сёння патрэбны сучасны падыход.

Вось у рыбным аддзеле магазіна ляжыць прадукцыя з Кітая. Тоненькія лустачкі сушанай рыбы прадаюцца па 60 тыс. за кілаграм. Кітайцы стараюцца захапіць рынак і паіснуюць канкурэнцыю. Нешта прыдумаюць, прапаноўваюць, наступаюць...

Неабходна перабудоваць сваё мысленне, а мы ўсё яшчэ трымаемся за таптухі ды кашы — працягваем жыць па інерцыі. Наша зямля не бедная і, магчыма, нават лепшая, чым у некаторых еўрапейскіх краінах. Мы багатыя, але дужа кансерватыўныя. Можна, з гэтай прычыны і не едучы да нас інашэзцыя паглядзець, як уюны прадказваюць наваліцы?

«Для кожнага народа ёсць мяжа», — прачытаў у Каране (Сура 10-50).

Не хачу ў гэта верыць.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

СКАНВОРД

Склаў Андрэй МІХАЙЛАЎ.

Сканворд з сеткай і 15 пазначаных пазіцыяў (1-15) з выявамі і тэмамі: Ахіль, фота 5; Невялікі стаяк; П'яны знак азбукі; Тонкая адзіночка; Ахіль, фота 4; Вялікая рыбалоўная сетка; Фрыгаль; Ставаральнік тэатра; Галаген; Ахіль, фота 1; Лявы прыток раі Харэва; Надбудова на паўпабе; Егіпецкі бог Месяца; Пляч, знесены вясляр; Аўтар жартоўных ілюстрацый; Каштоўны камень; Чорны мідзі-машы; Рабавы фота 3; Адно з пшчучуў; Дзяржаўны каляндарны дзень; Мангольскі даяр; Паласа на бок мінскага шпіталь; Рабор творца; Пяперсвая труба; Ахіль, фота 2; Марская рыба; Моцнае рэканнае ўрушэнне; Крыніца мезу; Сібірская сала; Дзяржаўная мова афіцэраў; Порт у Францыі; Яго старыца - Тэгеран; «Вопратка» дрэва; Яго старыца - Тэгеран; Мундзі-машына; М. Ляман; Уважана; Шахматнае поле; Навукова права.

Усімхнемся!

Муж з жонкай на кухні. Раптам з-за сцяны: — Казлы! Муж — жонцы: — Уключы тэлевізар, зусім забыўся, там жа нашы ў футбол гуляюць.

Заўважана, што калі фразу «На дадзенае пытанне вельмі праблематычна адшукаць адказ з дастатковай ступенню верагоднасці» замяніць на «А чорт яго ведае», то любя навукі дыскусія становіцца ў тры разы карэйшай.

— А што вы тату на дзень нараджэння падарылі?

— Грошы... Заўтра пойдзем мае туплі купляць...

Калі кот пачаў гуляць з сабакам, значыць, гаспадары абрыдлі абодвум.

Радзёпункт выратавальніка на адзкім пляжы:

— Гэй, Сёма, пашукай там каля буйка нашага вадалаза, а яго самога штошчы два дні не відаць. І пакратай вяслом таго пльўца на спі...

не, у ружовым капялюшыку. Толькі не так моцна, як учора, мне надычылі гэтыя скандалы са сваякамі.

— Спраўдзіць, воўчык, паналіцелі, каб ім...

СЕННЯ

Сонца ўсход Захад Даўжыня дня

Мінск	— 5.38	20.37	14.59
Віцебск	— 5.23	20.31	15.08
Магілёў	— 5.28	20.27	14.59
Гомель	— 5.29	20.19	14.50
Гродна	— 5.54	20.51	14.57
Брэст	— 6.00	20.47	14.47

Месяц Поўна 28 красавіка. Месяц у сузор'і Скарпіёна.

Надвор'е на заўтра. Геамагнітныя ўзрушэнні. Авіамагнітныя ўзрушэнні. ...у суседзях. Варшава, Кіев, Рыга, Вільнюс, Масква, С-Пецярбург.

29 красавіка. 1387 год — з'явіліся першыя дакументальныя звесткі пра горад Ігумен. «Адна з самых цяжкіх страт — стра-та часу». Жорж Луі Леклерк да Бюфон (1707—1788), французскі натураліст.

Геаграфія дзелавога супрацоўніцтва: ГЕРМАНИЯ

«Майстэрня будучыні — мост энергаэфектыўнасці і крыніц энергіі, якія аднаўляюцца»

Міжнародная канферэнцыя пад такой назвай прайшла ў Мінскім міжнародным адукацыйным цэнтры імя Ёханэса Раў. У яе рамках упершыню быў прадстаўлены беларуска-германскі праект «Майстэрня будучыні», рэалізацыя якога пачнецца ў 2011 годзе ў беларускай сталіцы на тэрыторыі Мінскага адукацыйнага цэнтры.

«Майстэрня будучыні» будзе ўяўляць сабой сучасны энергаспаўняючы будынак, які закляканы наглядна прадэманстраваць магчымасці прымянення энергаэфектыўных метадаў будаўніцтва, а таксама крыніц энергіі, якія аднаўляюцца. Тут размясціцца спецыялізаваны інфармацыйны, кансультацыйны, навуковы цэнтр, адчынены для навуковых экспертаў, прадпрыемстваў, зацікаўленых грамадзян, школьнікаў, студэнтаў. На канферэнцыі было таксама адзначана, што адным з тэматых кірункаў працы «Майстэрня будучыні» стануць урокі чарнобыльскай катастрофы, якія сталі адпраўным пунктам для сумесных нямецка-беларускіх праектаў у галіне энергаэфектыўнасці.

«Разынкай» канферэнцыі стала выступленне на ёй прэм'ер-міністра германскай зямлі Брандэнбург Маціяса Платцака (на здымку), які расказаў пра вопыт гэтай федэральнай зямлі ў галіне выкарыстання крыніц энергіі, якія аднаўляюцца. Брандэнбург — гэта самая усходняя зямля Германіі, дзе актыўна імкунца да таго,

тыкі, вы не паўтаралі нашых памылак. Прэм'ер-міністр зямлі Брандэнбург ужо ў тры разы пабыў у Мінскім міжнародным адукацыйным цэнтры імя Ёханэса Раў, патронам якога ён стаў у мінулым годзе. І галоўнай тэмай гэтага патранажу з'яўляецца менавіта энергетыка.

У склад дэлегацыі, якая прыйшла з Брандэнбурга ў Мінск, увайшлі таксама дзелавыя колы гэтага рэгіёна Германіі, якія прадстаўляюць такія сферы, як альтэрнатыўная энергетыка, перапрацоўка сельскагаспадарчай прадукцыі і вытворчасці прадуктаў харчавання, інфармацыйныя тэхналогіі і тэлекамунацыі, смеццэперапрацоўка, аптывы гандаль свежай агароднінай і садавінай.

Усе гэтыя факты сведчаць пра тое, што Брандэнбург уваходзіць сёння ў лік тых федэральных зямель Германіі, з якімі наша рэспубліка падтрымлівае найбольш інтэнсіўнае ўзаемадзеянне ў розных галінах. Дастаткова сказаць, што летас таваразварот Беларусі ў гэтую федэральную зямлю сталі прадукцыя дроваапрацоўчай прамысловасці, тэкстыль, вырабы з металу, машыны. А імпартавалі мы адтуль у асноўным прадукты харчавання, вырабы з драўніны, прадукцыю хімічнай прамысловасці, фармацэўтычныя вырабы, электраабсталяванне.

Барыс ЗАЛЕСКІ.

Архітэктара. Будаўніцтва. Ремонт. PUFAS Красота твоего дома — с помощью высококачественных материалов из Германии. 300г PUFAS Spezial, 300г PUFAS Indikator, 300г PUFAS Vlies, 300г PUFAS Superweiss, 300г PUFAS Tiefengrund, 300г PUFAS GROUT.

Экалогія. Медыцына. Здароўе

Продукты лабораторной диагностики in vitro.

Компания MEDIPAN GmbH была создана в 1992 году и насчитывает около 30 сотрудников, из них 7 кандидатов медицинских, биологических и химических наук. Она расположена недалеко от берлинского аэропорта Шенефельд в промышленном районе Далевиц.

Основным направлением работы компании является производство, сбыт и распространение продуктов лабораторной диагностики in vitro. Особое развитие получила диагностика аутоиммунных заболеваний. Специфичная и постоянно актуализируемая программа продуктов, с помощью которой осуществляются

- Диагностика заболеваний щитовидной железы;
- Диагностика ревматических заболеваний;
- Диагностика сахарного диабета I типа и мн. др. заболеваний

является результатом работы наших лабораторий и лабораторий наших партнеров, а также нашего активного участия в научно-исследовательских проектах. Нами предлагаются различные тесты для установления всех необходимых параметров с помощью различных технологий и методов.

Результатом пятилетней работы ученых германских университетов в г. Дрезден и г. Лауэцце и наших сотрудников явилась автоматическая система AKLIDES®, впервые позволяющая проведение тестов с помощью иммунофлуоресцентного метода, основанного на клеточном строении. Наше изобретение является единственной и уникальной автоматической системой и было удостоено Федеральное Инновационное ИТ-Приза 2010. Система рекомендуется для внедрения в клиниках с проведением от 80 и более АНА-тестов в день и является системой закрытого типа.

Предприятие сертифицировано и отвечает требованиям норм стандартов EN ISO 9001:2008 и EN ISO 13485:2003+AC:2007 (обеспечение системы менеджмента качества для производства и сбыта иммунологической диагностики in vitro, а также сбыт и распространение реагентов-продуктов лабораторной диагностики in vitro) и подлежит ежегодному контролю качества продукции.

В нашем лице Вы найдете надежного партнера в лабораторной диагностике in vitro и аутоиммунодиагностике. Более подробную информацию Вы найдете на интернет-странице нашей компании: www.medipan.de и www.aklides.com

Сбыт нашей продукции осуществляется в более чем 25 странах мира нашими дистрибьюторами, партнерами местных фирм.

Мы заинтересованы в выходе на рынок Республики Беларусь и ищем регионального партнера в качестве нашего дистрибьютора! Требования и пожелания к будущим партнерам: Среди Ваших сотрудников должен находиться врач-лаборант, имеющий опыт практической работы не менее 3-х лет, Наши продукты должны пройти регистрацию в соответствующих медицинских органах и др. государственных учреждениях РБ, для этого Вы получите от нас пакет соответствующих документов, Вы организуете бесперебойную работу по снабжению медицинских учреждений Республики Беларусь продуктами лабораторной диагностики in vitro, участвуя от нашего имени в тендерах, аукционах и т.д.

Наш адрес: MEDIPAN GmbH, Ludwig-Erhard-Ring 3, 15827 Dahlewitz / Berlin, Germany. Tel. +49-33708-4417-0, Fax +49-33708-4417-25, info@medipan.de. Мы говорим на немецком и русском языках. Просьба присылать Ваше предложение по следующему электронному адресу: o.priesterath@medipan.de. Пишите, звоните, и мы ответим на все Ваши вопросы!